

Kort Biografiskt Slägtregister

öfver

Ätten Sjöberg

i

Österbotten.

Samladt af

O. R. Sjöberg.

Concordia res parvae crescunt,
discordia maximae dilabuntur.

N i k o l a i s t a d ,

F. W. Unggrens boktryckeri, 1902.

Anmärkning i stället för Företal.

I detta samlingarnes tidehvarf anses det ju vara litet intressant och uppiggande att kunna lida af någon sorts samlarevurm. Min håg har sträckt sig till sammanfösandet å en till utrymmet inskränkt plats af namnen på vissa sinsemellan närskylda personer. Jag har nemligen här försökt att sammanfatta nästan allt hvad jag sjelf har afvetat, af andra inhemtat, genom skriftvexling har kunnat förskaffa mig, och genom trägen forskning i gamla luntor har lyckats få utredt, om en ifrån Sverige upprunnen, men sedermera ifrån Berga glasbruk i Pörtom socken utgången Österbottnisk Släkt *Sjöberg*. Genom någon hos ett flertal af Släktens medlemmar förekommande oförklarlig blygsamhet och tillbakadragenhet vid nödiga upplysningars meddelande om sig sjelfva och sina närmaste anhöriga, har följderna naturligen blifvit att de flesta Ättlingars det mesta intresset väckande dåd och lifsgerningar i detta verk hafva blifvit lemnade alldeles obeaktade, oaktadt det är allom bekant att sådana bidrag till anteckningarna nog hade kommit att alldeles ypperligt och prydligt försvara sin plats. Jag djerfves dock hysa det hoppet att framdeles någon yngre Ättling af Släkten kan komma att beredas tillfälle att upphjelpa denna beklagliga brist; och får på sådan grund blott den äran att rekommendera verket i vederbörandes gunstiga omdöme.

Replot, i Augusti 1902.

O. R. Sjöberg.

Upplysningar:

Bokstäfver och siffror till venster gifva anvisning på antalet slägtleder ifrån stamfadern; Sådana till höger åter blott på släggtabellerna.

Dödsåret är i allmänhet satt kort efter födelseåret, för underlättnad vid åldersberäkningen.

Förkortningar:

D., d. eller † = död.

F. eller f. = född.

fr. = från.

G. eller g. = gift.

ibd. (ibidem) = dersammastädes.

t. = till.

Andra förekommande förkortningar torde uppfattas.

Olof Sjöberg.

Såder vidpass år 1767, lika noga om litet förr eller sednare, samt i någon mera undangömd och ödslig vrå af mellersta Sveriges landsbygder, kanhända det kunde vara i Dalarne, måhända också på något annat ställe, bodde en i knappa omständigheter stadd, men ärligt sig själf och sin talrika familj med svett och möda försörjande välbeställd socknehandtverkare, till professionen skraddare, hvars namn tyvärr af en otacksam efterverld, nog oförtjent, för långliga tider sedan har råkat komma i förgätenhet. Innan denne yrkeskunnige riddare af saxen och pressjernet ännu hade hunnit att etablera sig i sitt fack, lär han uti ett tidigare skede af sin lefnad hafva troget tillhört betjeningen på ett adligt gods i någon annan trakt af landet. 1756 års misslyckade och omintetgjorda revolutionsförsök samt 1772 års, och andra nära tillhörande tiders, politiska förvecklingar i Sverige torde nog hafva jagat flere än en deri delaktig person af högre och lägre samhällsställning ut ur landet; och huru tätt hemlighetens dunkla slöja än kan hafva blifvit dragen för många af de dithörande omständigheterna, så förblir dock en viss släggtraditions allt intill våra dagar sig bibehållna innebörd ganska ständaktig deruti att det redbara handtverkarefolket, mot en rundlig vedergällning, i afseende å uppfostran och vård hos sig skulle hafva upptagit en gosse af hans uti Tyskland sig förstuckna nära anförvandter, hvilka sistnämndas ställning i samhället vi icke heller desto närmare känna. Berörda gosse, som är uppgifven att vara född den 11 Januari 1755, erhöll en ganska fullständig litterat skolbildning, efter hvad man tycker sig förmärka skenbarligen afsedd för en blifvande prestman, men sednare lutande sig till bruksförvaltning; och tyckes han äfven hafva genomgått Tyska skolan i Stockholm i afsigt att derstädes lyckas inhemta kännedom i tyska och franska språken; men på hvems bekostnad sådant har försiggått, derom vet man intet. Försedd med ett godt hufvud hade han genom sina studier duktigt förkofrat sig i latinet, samt behandlade derjemte både i tal och skrift såväl tyska som svenska språken på ett oklanderligt vis, äfvensom franska språket ganska nöjaktigt. I öfrigt hade han småningom hunnit inhemta goda insigter i åtskilliga andra läroämnen; men tyckes efter någon tid hafva afbrutit sina studier, för att deremot kunna slå sig på någon mera praktisk bana. Släggtraditionen vill afveta att personen i fråga af iråkade trängande politiska omständigheter såg sig vara nödsakad att fly undan till Tyskland, hvarest han lär hafva uppehållit sig några års tid; och att ifrån Grythyttan socken af Westmanlands län en ungefärligen jemnårig bergsmansson, vid namn *Olof Sjöberg*, mot en väl tilltagen penningedusör skulle hafva antingen följt genast med, eller ock afrest till Tyskland efteråt, samt slutligen rymt fullständigt åt obekanta håll. Enligt anteckning i

Grythyttans kyrkobok har Olof Sjöberg också verkligen „rymt år 1780“. Den person af de bägge flyktingarne som återvände till Sverige kallade sig hädanefter *Olof Sjöberg*, och måste äfven hafva omhänderhaft något legitimationspapper derå. Han uppehöll sig åren 1779 och 1780 å Stadra bruksegendom invid södra bugten af sjön Grecken i Nora socken, på 20 kilom. direkt afstånd från Grythytan kyrka, hvilket bruk då tillhörde Brukspatronen Olof Holmgren på Rockesholm (död i Mars 1786). Här afkopierade han alla 53 kapitlen af „Den Svenske Lust Örte och Trägården beprydd med Blomster, Kiöks Krydder och Örter Samt Fruchtbärande Trän, som visar huru allehanda vackra Blomster, Såsom Tulipaner, Narcisser ok Nelikor etc. skola frambringas, förökas, och med förstånd bevaras för skada och förderf etc. af Johan Ahlich. Blomster fröö och Träshandlare i Stockholm med Kongl: May:ts Privilegio.“ samt låtsade sig hafva vinnlagt sig om blott något bakvända insigter uti latinska språket, såsom kan skönjas af följande anteckningar i böcker: „Olof Sjöberg Est Posessor huius Libri Die X Maii 1779“. samt „Sic Deus Pronobis qvis Contra Nos Stadra Den fiortonde Februrarius Anno 1780. Gloria Pater et Filios et Spiritus Santum, sikut Erat in principio et Non et Semper et in Cecula Ceculorum Amen.“ Det förefaller ju alldeles likasom om en skolgången bergsmansson icke skulle hafva laglig rättighet att skrifva lika felfri latin, som någon annan mensklig varelse; oafsedt den omständigheten att det ingalunda faller sig så rasande svårt att antedatera inskrifter i bokpermar, när det så skall vara bestäldt. Stadra bruk hade tidigare innehafts af ättlingar till familjerna von Christierson och Stockenström [1]. Om vår återuppståndne flykting möjligtvis hade stått i några närmare förbindelser till dessa ätter, känna vi icke; men deremot är det alldeles säkert att han stod på en förtrolig fot med Brukspatronen Per Castorin å Elfvestorps bruk i Grythytte socken, och tidtals åtnjöt dennes beskydd [2]. Vid hans längre fram i tiden försiggångna inflyttning till Finland, hade han uppgifvit sin fosterbyggd vara Grythytte socken eller Grythyttehed i „Dalarne“ och skall han jemväl, åtminstone för Presterskapet i Pörtom församling, hafva dokumenterat sig såsom varande derifrån hemma. Grythyttan socken och Grythyttehed ligga i vestra delen af Westmanlands län på ett rakt afstånd i nordvest från Nora stad af 36 kilom. Härifrån har han likväl icke någonsin utfått flyttningsbetyg. Hvad betyg han har presterat för Pörtom presterskap, lär väl blott han sjelf kunna redogöra för. I Grythyttan och Pörtom kyrkoböcker förekommer äfven en dags skilnad för hans födelse. Vi få dock icke vänja oss vid den oseden att sätta fullt förtroende till Olof Sjöbergs uppgifter om sin tidigare vistelse i Sverige och hans kringflackande derstädes; ty såväl uti denna punkt, som ock beträffande området för hans intima släktskapsförhållanden derstädes, var han alldeles omöjlig att utgrunda. Det måtte således förlåtas oss om vi icke

heller så obetingadt skulle kunna falla på den tanken att han har varit född och haft sitt rätta hemvist hvarken i Dalarne eller Vestmanland, utan är det deremot lika mycket skäl att fasthålla att en viss del af landskapet Uppland väl icke torde hafva varit någon för hans tidigare barndom och sednare livsverksamhet alldeles främmande ort. Af de några få upplysningar, hvilka vi varit i stånd att inhemta ifrån hans efterlemnade bruksböcker, tro vi oss ändå kunna meddela att han åren 1779—1781 äfven hade sitt tillhåll å Nyforss masugn och jernbruk, beläget i Malingsbo socken af Dalarne, på ett direkt afstånd af 57,5 kilom. från Grythyttan, hvarest han stod i beröring med brukets ägare Landshöfdingen, Grefve Fredrich Reenstierna, Fru Sara Regina von Ehrenheim, Kamereraren Johan A. Kebon, framlidne Kyrkoherden, Magister Johan Lexelii arfvingar och en Herman Langh; äfvensom åren 1783 och 1784 i afseende å sin existens kan uppsåras å jernbruket Forssmark och Forsbohl, måhända äfven stålverket Johannisforss, i Edebo och Valö socknar af Östra Uppland, der han hade någonting att skaffa med Generalen, Baron Wollm. R. Stackelberg, Öfverstelöjtnanten Henric G. Aminoff och Löjtnanten, Grefve Henric Cronhielm, samt slutligen 1788 om hösten å Männäis masugn och jernbruk i Nykyrko socken af Finland. Forssmarks och Männäis bruk stodo nemligen den tiden sjöledes i god förbindelse med hvarandra. Åren 1794 och 1795 fanns han å Tykö jernbruk i Bjernå socken. Man måste dock medgifva att Sjöberg ägde en icke oäfven dragningskraft till adliga mecenater, och synes derjemte hafva hyst någon specielare förkärlek för sådana matadorer. Här framställer sig ovillkorligen den frågan huruvida han af fordno innehade några goda relationer, eller om han blott försökte att för tillfället förskaffa sig sådana för att fortare komma på grön qvist. Ja, ho vet härom något viktigt att förtälja. Tidtals under åren 1791 och 1792 måste han väl icke heller hafva varit alldeles osynlig i Uppland; men i hvilken egenskap sådant skett, det kunna vi af vissa i hemlighetens dunkel inhöljda omständigheter gerna lemna derhän. Tiden för hans slutliga öfverflyttning till Finland är äfven oviss, liksom mångt och mycket annat. För sina anhöriga hade han uppgifvit det, att han först kom till Fredrikfors jernbruk i Ulfsby socken, och derstädes genast vann anställning såsom någonsorts bokhållare eller inspektör. Till enahanda slutsats hade äfven hans „syster“ Elisabeth jemte de äldste i släkten kommit. Af hans tillvaro derstädes ha vi dock ännu ingen fullgod visshet; eller ock måtte hans vistelse der icke hafva ägt någon lång varaktighet. Men vi veta äfven ganska godt att Sjöberg sjelf på hvarjehanda sätt bjöd till att vilseleda dem, som önskade intränga i hemligheten med hans tidigare lefnadsförhållanden; och anse för vår del följaktligen att saken nog tål att taga sig en liten funderare på. Det hufvudsakligaste beviset å denna omständighet, som bevarats åt efterverlden, utgöres af hans en anteckning uti en

bokpärm af följande triviala lydelse: „Dänna Bok föräras till min Syster Jungfru Elisabet Sjöberg. Fredrichs Forss Bruk den 12 November 1791. O. Siöberg.“ Till följe häraf ha vi icke heller kunnat underlåta att göra förfrågningar å orten och deraf inhemtat följande: „På Fredriksfors bruk finnes i kyrkoboken tecknad en bokhållare vid namn Lars Sjöberg, född den 15 Maj 1777, men icke hvarest. Han kom till Kulla kapell 1799 ifrån någon okänd ort i Sverige, benämnd Fredsberg [3]. Om hans frejd står det tecknadt: Utan intygan derom och angående hinderlöshet till äktenskap. Vidare står det, att han 1805 afflyttat till Sverige, äfvensom att någon hustru och barn icke finnas tecknade på honom.“ Såsom synes, lämpar sig denna upplysning alls icke till våra forskningar. Vid nogare granskning af nyssnämnda anteckning i bokpärmen befinnes också det hela vara så utomordentligt likt Olof Sjöbergs handstil från år 1802, att man har mera svårt att slita sig lös från den misstanken det han i all vänlighet har tagit sig den lilla friheten att dermed lura sin närmaste omgifning; ty till sådana små nätta fuffens var han alldeles liksom färdigt klippt och skuren. Hvad han nu egentligen sysslade med om våren år 1792, detta måste, om ock icke med den obrottsligaste tystnad, vi dock i sina följdrikaste hufvudomständigheter lämpligast förbigå; äfven om släkttraditionen huru envist som helst skulle hafva något för efterverlden viktigt meddelande derom att han, jemte annat mer eller mindre oskyldigt folk, antagligen befanns vara någorlunda starkt komprometterad för en mindre delaktighet uti en dåförtiden något visst berättigadt uppseende väckande affär. Vi vilja icke tillmäta hans ringa ingripande uti denna tilldragelse någon särskild betydelse för det stora hela; men då man nu engång af naturen har råkat ut för det obehagliga missödet att vara litet „bang“ af sig, så vill man helst af allt annat gerna luffa undan farligheterna här i verlden; och hvilka griller nu än må hafva farit in i vår hjertes menlösa inbillning, så torde det dock vara visst och sannt att han i första brådskan började känna sig vara något upphettad om örsnibbarne. Alltnog, han skuddade ånyo stoftet af sin herrliga fosterjord från sina fötter, uppehåll sig någon tid i Tyskland, samt förfogade sig derifrån småningom åter till Finland. Antingen å sistnämnda ort eller ock på svenska sidan hade han tidigare gjort bekantskap med en Inspektör Gabriel Ytterberg å Männäis bruk i Nykyrko socken. Med denne i vänskap trofasta och tystlåtna själ ingick Olof Sjöberg den 18 September 1795 kontrakt om anläggningen på en tjenlig och skogrik ort i Vasa län af ett glasbruk för tillverkning af hvita, gröna och fönster glas, uti hvilket företag Sjöberg skulle deltaga med 2/3 och Ytterberg med 1/3 (800 riksd. riksg.). I likadant förhållande borde äfven alla omkostnader bestridas och förskjutas. De närmare bestämmelser, hvilka samma kontrakt för öfrigt innehåller, måste vi för deras vidlyftighets skull här förbigå. Dock kunna vi ju gerna beröra

att Sjöberg derigenom berättigades att inköpa fast egendom, anskaffa privilegier, uppföra brukshyttan och den å stället erforderliga åbyggnaden, engagera bruksarbetare, äfvensom disponera och förvalta hela bruket samt ensamt nyttja sitt namn uti alla skrifter och handlingar, som rörde bolaget, utan att likväl detta bestyr på något sätt komme att förminska den säkerhet till tredjedelen af bruket, som Ytterberg ägde. Denna öfverenskommelse gaf upphofvet åt *Berga glasbruk* i Pörtom by af dåvarande Malaks, men numera Pörtom socken, å hvilken anläggning kungligt privilegiibref år 1796 emanerade.

Olof Sjöbergs första omsorger blefvo nu att å kronomarken i närheten af bruket anlägga och af ris och rot upptaga nybyggen samt desamma sedermera till skatte inlösa. Särskilda gånger bytte han jord med sina grannar och försökte vanligtvis att åtkomma goda skogar i närheten af bruket. Han påbörjade samtidigt bruksrörelsen med en synnerlig drift och omtanke, samt hade inom kort en strykande åtgång på sina glasvaror, hvilka utskeppades ifrån brukets lastageplats i Petalaks åt flera håll, deribland Stockholm, Götheborg och Örebro städer. Egen stapel hade han i Kaskö stad. Den 30 Augusti 1800 ingicks kontrakt mellan Sjöberg och Grosshandlaren Nils Settervall i Stockholm derom att den sistnämnde, mot erläggandet af 2,750 riksd. riksg. sedlar, skulle åtkomma äganderätten till halfva Berga bruk med detsamma åtföljande inventarier och förlager, under en sådan förutsättning att Gabriel Ytterberg, mot återbekommandet af alla sina i bruksrörelsen nedlagda kostnader och förskotter, skulle afstå från sin derintills innehafda $\frac{1}{3}$ i bruket. Denna öfverenskommelse torde dock icke hafva blifvit godkänd af Ytterberg, emedan brukets företedda böcker utvisa att den sistnämnde först år 1807 har återfått sitt förskott och dermed från bolaget afgått.

Samtidigt med kontraktets ingående blef Nils Settervall under många år framåt äfven en beständig förlagsman och kommissionär för bruket, hvarunder han mot inteckning och ränta kunde hafva förlagsfordringar hos bruket för flere tusentals riksd. Brukets glasförsäljnings lokal i Stockholm vid Stora Nygatan i hörnet af Tyska Brinken förestods åtskilliga år af en Bokhållare Gelhaar, hvilken mot öfverenskommen provision tog emot effekterna och försålde desamma. Vanligtvis blef berörda person vid årsliqvidernes uppgörande småningom skyldig bruket någonting, och efter några år steg hans deficit till åtskilliga hundratal riksd. Egentligen hade Olof Sjöberg att genomgå utomordentliga motgångar vid upprätthållandet af bruksrörelsen. Allt som oftast remnade deglarne och ugnarne samt måste ersättas med nya. Tidals [4] var bruket i „en vådelig belägenhet“ af brist på ved och måste stanna. En sådan skada ansågs vara „obotlig“. Vid sådana tillfällen måste han nemligen åt glasarbetarene utbetala såkallade väntpenningar till icke ringa belopp. Dessa fingo dessutom åtnjuta brödföda, foderpenningar

och många andra förmåner. Otur med de i hans tjänst anställde glasblåsarene var nästan oftare än vederbordt en stående regel. Sålunda finner han sig vara befogad att uti åtskilliga skrivelser utgjuta sin ytterliga indignation öfver det folket, t. ex. 17 Juli 1805 till G. Ytterberg: „Glasblåsarene äro ock ett så elakt sällskap att jag skulle önska blifva skild vid allt sammans. Vasa Rådstugurätt är den domstol, för hvilken man skulle beklaga sitt lidande och sig tillfogade oförrätter; men där sitter stadsens köpmän domare, som har ett oförsonligt hat till Bruket och mig. Man kan väl då gissa hurudana domar blifva gifna; och när arbetarene ser att de få ett sådant medhåll blir de 100:de resor värre. — — — Sådant sällskap har man att hållas med, de aldra värsta fyllhundar, skälmar, tjufvar och slagskämpar, så jag snart tror ingen last finnes i verlden, som intet begås af dem. Jag blir på allt sätt förtryckt och har på inga sätt Husbonde rättigheten. Man är i sitt eget rum intet säker ens om lifvet, fast man gör dem all rättvisa. Hvad utvägar man skall taga vet jag intet.“ Den 18 Augusti 1805 till G. Ytterberg beklagar han sig: „Jag är ock alldeles upptröttad, natt och dag måste man vara i arbete, så att jag är nöjd med att slippa allt; och som det ännu bör vara något förtroende oss emellan och jag tillsagt M. H. tysthet, så fordrar skyldigheten att fråga om M. H. vill inlösa mina 2/3:delar i Bruket; så Settervall får sitt, och om jag sedan något får blir min egen risiko.“ Den 15 Nov. samma år till G. Ytterberg anmärker han: „Ingen vet huru tillståndet kan vara hemma; jag fruktar att några af de H. (errans) glasblåsarene rymma bort. Jag har ganska gerna velat lemna till Hr Settervall allt sammans, för att slippa, de elaka Glasblåsare, men han försäkrade att om jag ville eller kunde afstå allt, hela Bruket med alla tillhörigheter, för hans fordran, ville han det intet ensam ha. Han har ingen som förstår sköta det, och vet han nog att glasblåsare äro ett elakt sällskap. De supa oeh försumma arbete, och deglarne, som kosta så mycket, gå sönder. Rådstugurätten i Vasa är den domstol Bruket lyder under, men der får man ingen rätt.“ Den 22 Okt. 1809 till Advocat Fiscalen H. J. Edman repeterar han åter: „Glasblåsare äro ett alldeles elakt folk, öfverdri-fna fyllhundar och stora skälmar, så jag vet ingen utväg huru man skall få dem att arbeta och göra sina skyldigheter. Man har stor skada deraf att de försummar arbetet. Långt har man till Vasa stad och fiender äro der så stötta på mig för glas Brukets anläggning att jag alldrig kan få njuta rättvisa der; och när arbetarene märka sådant blir de då ytter värre.“ Alltså förefunnos svårigheter och vedervärdigheter nog, utom andra, att bekämpa.

Ännu vid 1803 års slut var Olof Sjöberg skyldig åt Nils Settervall 3,486 riksd., men ensamt lagret och inventarierna i Stockholm ansågos räcka till betalningen af denna skuld. I öfrigt var bruket under någon tid före finska kriget hos Settervall graveradt för 3000—4000 riksd. förlagsskuld. I Okt. 1805 hade äfven

Kommercerådet Fahlander och en Neuman i Vasa dessutom en fordran i glasbruket af omkr. 700 riksd. I Febr. 1808 hade dock ställningen vid bruksrörelsen redan förbättrats derhän att bruket hade tillgodo af Settervall 1320 riksd. 32 skill. riksg. och i Aug. 1810 hade sistnämnda fordran förökats ända till 7 à 8000 riksd., som för det mesta fick inestå hos Settervall mot erlaggd ränta.

Under åren 1803 och 1804 var han sinnad att anlägga ett jernbruk 11 kilom. söderom bruket och på 32—43 kilom. afstånd från hafvet, samt gjorde jemväl ansökning om privilegium å en eller två härdar. I det förra fallet, eller med en härd, skulle derå tillverkas 450 Skepp. smide, hvaraf 150 Skepp. skulle förarbetas med en knipp- och en spikhammare till manufactursvartsmide och det öfriga bearbetas till stångjern. Han hade till sådant ändamål redan arrenderat strömställe och byggnadsplats af två skattebönder. Den med skog väl försedda allmogen hade utlofvat att betjena bruksinrättningen med kol, för nöjaktig betalning. Malm skulle hemtas från Sverige och rörelsen bedrivas på odisponeradt köpetackjern, helst från Nordberg och Nora bergslag. Synbarligen villrådlig huruvida han skulle fasthålla sina planer vid en eller två härdar, till hvilket sednare falls realiserande han vore betänkt derå att äfven tillverka 300 Skepp. brännstål, och befarande ett möjligt afslag å två härdar för bristande tackjerns tillgång, lmnade denna fråga ofullföljd och dog bort under krigsoroligheterna, men kom åter fram i dagsljuset år 1810 efter branden, då han äfven svårliga funderade på att utvidga rörelsen med skedvattens destillation, såpsjuderi och tillredning af flera sorter målare färger.

Uti Österbotten hade i slutet af 18:de århundradet en längre tid uppehållit sig en frejdad och humoristiskt anlaggd kyrkomålare, vid namn Johan Alm, från Kalmare trakten i Sverige, i sällskap med en närskyld slägtinge (antingen svåger, son, eller måg), tillhörande samma yrke. Dessa bägge målare hade nedslagit sina bopålar i Vasa stad och lyckliggjorde orten deromkring med att visa sin konstfärdighet uti ett sinnrikt framkallande af vägg- och tak-målningar i det inre af 16 särskilda kyrkor i Finland, deribland Ilmola moderkyrka, hvilken ännu år 1850 hade alla sina bilder både å tak och väggar i behåll, samt Qveflaks kyrka. Några andra kyrkors invändiga målning utan sådana prydnader hafva vi härvid icke tagit i betraktande. Johan Alm hade till Finland medfört åtminstone en son, sedermera Målaremästaren i Wasa Emanuel Alm, jemte tvänne af sina döttrar vid namn *Johanna* och Anna Katharina, af hvilka den förra, som var född den 6 Februari 1774, vid pass år 1797 introducerades å Berga bruk såsom en ansvarsfull föreståndarinna för hushållet, samt derefter, genom sitt den 22 November 1803 med Olof Sjöberg ingångna äktenskap, yttermera kom att blifva en för en vidsträckt afkomma i många led kär och oförgätlig personlighet. Enligt den tidens

plägsed hos förnämt folk föregicks kontrahenternes vigsel af ett i behörig ordning upprättadt äktenskapsförord [5].

Under oroligheterna vid 1808—1809 års krig blefvo de medel, hvilka Olof Sjöberg hade lyckats från Sverige medföra till Finland samt yttermera under tidernas lopp hade hunnit i Pörtom förvärfva sig, uti en betydligare mån reducerade, då härjande ovänliga skaror uti sin ohejdade framfart genomdrogo Pörtom och eldsvåda till obekant vidd och omfång dervid drabbade Berga glasbruk, förstörande åtminstone hyttan och en del deromkring befintlig åbyggnad. Knappt var den nedbrunna åbyggnaden åter uppförd och istandsatt innan en ny förödelse förestod. Genom en å Berga bruk boende Glasmakareenkas vangömmo i Juni eller Juli månader 1810 förtärde en ny eldsvåda 19 boningsrum samt 11 bodar och ladugårds hus, hvilket ånyo föranledde bruksrörelsens afstannande, och dref brukets ägare att om hösten samma år till Kaptenen Fredric Vallenstråle i Björneborg utbjuda de återstående bruksrättigheterne, förlagen och inventarierna för 6,000 riksd. banco. Nämda brand hade skonat blott en byggning om 8 små rum och en byggnadslänga med magasin och boda. Något köpeanbud å bruket gjordes dock icke denna gång, enär summan troligen ansågs vara för högt tilltagen.

Om krigsoroligheterna under finska kriget skrifver han:

1808 den 22 Febr. till G. Ytterberg: „Vårt krigsfolk är uppbådadt och reser denna vecka åt gränsen“. 1808 den 18 Mars till N. Settervall: „Inom kort tid har här blifvit ett brinnande krig. Alla vägar äro uppfyllda med Durchmarscher, artilleri, tross och krigsfolk; af inqvarteringar och skjutser är man högst besvärad. Tavastehus och Heinola läner skall redan vara af fienden intagna och dess Höfdingar afsatta. Samma öde förestår de andra provinserna i Storförstendömet. Åbo skall fienden vara helt nära. De bref, som voro adresserade till de söder om Åbo belägna städer, blefvo med sista posten återsända. Man är i vidt utseende omständigheter. Skall dock inga grymheter af fienden föröfvas emot innevånarne i landet, som hålla sig stilla“. 1809 den 13 Febr. till G. Ytterberg: „Ganska illa gjorde M. H. mig och kanhända sig sjelf som uti sista skrifvelsen af 2 Sept. 1807 intet behagade lemna mig minsta upptäckt, som T. likväl då efter all anl. haft från sin principal [6] om den öfvenhängande faran. Jag hade då åtminstone haft någon rättelse och kunnat vakta mig för följderna. Omkring 1500 f: ved ligger nu och förruttnar. I början af Juli (1808) måste glasbruket inställas. 3 glasblåsare dogo kort tillförene. Den 4:de är sedan död. De andra äro alla borta och dem får man föda till dess contracterne med detta år är slut. Här har man haft krigets allan faselighet i sin rätta målning — stöld, plundring, mord och brand. Ehuru stora olyckor man här genomgått, hvarom ryktet torde säga och flere torde förestå, har jag dock varit betänkt att afbörda något af min skuld så mycket och fort som jag

kan [7]. Tycker ändå att någon annan snarare kan bli lidande än T., om mitt öde skall bli tiggare-kojan eller grafven. Med all säkerhet har M. H. haft sin hand full långt för detta, om T. funnit sig ta då det erbjudits. Man har väl fordringar här i landet till så större Summa som T. fordrar; men somlige äro döda, somlige ha flytt till Sverige och i uselhet finns qvar en del“. 1809 den 27 Okt. till G. Ytterberg: „Här i Socknen har varit grufveliga uppträden af kriget; men numera är Gudilof stilla. Skadan af kriget är olidlig och har försatt allt i en obotelig oreda“. 1810 den 19 Febr. till Glasblåsaren Paul: „Spannemål och victualie varor, Hö, m: m.; som under kriget varit öfverdrifvet dyra, falla dageligen, så folk förmodas här kunna lefva“. S. å. den 27 Aug. till Öfver Direktör Bengt R. Geyer: „Af kriget har jag till dato en förlust till circa 10,000 R. D. och skulle intet tåla flere förluster“. Sjelf hade Sjöberg rymt undan till Sverige, och vågade icke återvända derifrån förrän Finland blef ryskt, ehuru han i smyg gjorde ett par korta besök i hembygden. Vid krigets utbrott och fiendens annalkande hade deremot hans hustru Johanna med alla sina 4 barn, hvaraf det yngsta ännu låg i sin linda, nattetid nödgats fly ifrån Berga öfver Saarne mossen till Saarne torp i det såkallade Österland vid Jurva sockens gräns. Hon kom dock hem alla dagar för att på krypvägar se efter huru det stod till med hemmet. Sedermera förflyttade hon sig till Vesterback hemman; och då hon en gång ifrån detta ställe vågade smyga sig fram för att forska efter lugnet och ordningen vid hemmet, fann hon till sin ytterliga häpnad att en trupp kosacker hade inlogerat både sig sjelfva och sina hästar uti den tvåvånings byggnad, hvarest hon derintills i lugnare tider hade haft sin bostad. Från Vesterback hade hon slutligen begifvit sig till Vargön, som långt efteråt fick sitt namn ombytt till Bergö, och derstädes tvangs hon af omständigheterna att qvarstanna ända till krigets slut. För den yngre generationen talade hon dock sällan något om sig sjelf och om de mångfaldiga lidanden och strapatser, som hon under krigsoraligheterna fick utstå; ej heller hörde man henne någonsin orda det ringaste om de vemodsfulla känslor, med hvilka hon, efter en kort mellantid, tvänne resor efter hvarandra återsåg den kära plats, der glasbruket och den dertill hörande ansenliga åbyggnaden dessförinnan hade höjt sina väldiga och bastanta takkammar mot skyn, men hvilken nu för hennes skumma blickar delvist presenterade sig såsom en fullständig ödemark af den mest dystra beskaffenhet.

Olof Sjöberg var till lynnet synnerligen häftig; men derjemte strängt rättrådig, religiös, god och ädel. Dertill var han flitig och sparsam samt innehade i en alldeles ovanlig grad ett driftigt och arbetsamt sinnelag. Han undvek gerna beröm samt kände sig ganska lycklig och nöjd då han kunde gagna det allmänna eller enskilda bästa. Fast och ståndaktig i sina tänkesätt, kunde hans öfvertygelse

endast efter en vunnen säkrare upplysning rubbas i sina fogningar; men då offrade han äfven en länge förvarad älsklingstanke åt den uppdagade sanningen, som var honom högst af allt. Hans sanningskärlek hade dock ett sårbart ställe, eller förde i brist på andra utvägar dervid blott en stum tillvarelse; och sådant inträffade alltid såsnart det blef fråga om något, som rörde hans förflutna lif och samhällsställning. Endast uti denna enda punkt befanns han städse vara oåtkomlig. Han meddelade nemligen aldrig ens åt sin hustru, oakadt hennes derom gjorda kärleksfulla förfrågningar, hvarken något om sina antecedentia, ej heller någonting om sin släkt, med undantag i sistnämnda fall af sin till Finland inflyttade „syster“ Elisabeth Sjöberg å Männäis bruk. För andra medlemmar af familjen gick det då platt icke alls an att härutinnan försöka utforska honom; nej, pass för det; ty då kunde ett svårare oväder i gubbens lynne snart vara i antågande. Varmt och ömt tillgifven sin trogna hustru, rättade han sig ofta efter hennes önskingar. Denna hans maka hade också varit den enda person, som med hopp om någon framgång genom några i lämplig tid framställda kärleksfulla ord hade kunnat hejda honom vid utbrotten af hans ytterliga häftighet och frambesvärja det stilla lugnet efter stormen. Mellan eruptionerna var deremot hans sinnelag både mildt och vänligt.

I hela sitt enskilda lif betedde sig Olof Sjöberg såsom en fullständig gentleman. Ut i hvarje hans uppträdande förspordes en anmärkningsvärd nobless och en stolt aristokratisk värdighet. Äfven i hvardagslag uppträdde han vid middagsbordet alltid uti stor toalett, samt iklädd hvit halsduk och mörkblå frack med ett symboliskt kors i de förgyllda knapparne. För jemnan var han mycket omsorgsfullt rakad. Vid måltiderne stod alltid någon person bakom hans stol för att passa upp vid bordet. Denna uppassning försiggick de första åren efter brukets anläggning genom särskild betjent, men sedermera genom hans hustru. På grund af ordalydelsen i ett bref till G. Ytterberg, torde ombytet vid uppassningen hafva inträffat ungefär den 1 November 1804. Tre maträtter lära alltid hafva serverats för honom. Mellan måltiderna kommo fina kläder ej heller i förgätenhet, samt fracken och halsduken i öfrigt till användning när det så passade sig, och det var ofta nog; ty „propert skulle det vara, så ville far ha det“.

Olof Sjöberg var derjemte en intressant och underhållande personlighet, som af en hjertans lust och böjelse för ett verksamt och idogt lefnadssätt nog tog sig tid att uträtta en hel hop med bråk och bestyr här i verlden. Han arbetade ej blott i jorden och i färger, utan snickrade och svarfvade äfven, samt förfärdigade schatuller, kommoder, slädar och husgerådssaker, jemte mycket annat dylikt, som ej så noga specificeras kan. Omkring år 1803 hade han till ooh med å bruket en „snäll man, som var både smed, snickare, och svarfvare“, och denna person

hade ypperligt instruerat honom i särskilda grenar af slöjd. Berga-gubben band derjemte in böcker, gjorde blecksaker, färgade och målade på mångahanda sätt, beredde saffian med åsatta skilda kulörer, hvitgarfvade bock- och fårskinn samt lät deraf sömma ypperliga benkläder åt sina något uppsluppna och lefnadsglada pojkar, tillverkade lackfernissa, betsade möbler, förgylde och försilfrade, grave-rade i metaller, var glasmästare, gjorde åtskilliga sorters kitt, lim och bläck, samt sysslade med blomster, kökskryddor och örter jemte fruktbärande träd i sin träd-gård, oculerade vilda stammar [8], gjorde tvål, träsmörja och ympvax, tillverkade mångahanda huskurer för både människor och kreatur, inrättade humlegårdar, uppdrog prydnadsoch köksväxter, utplanterade fisk förmedelst rom, idkade hönsafvel, bryggde godt öl och svagdricka, tillverkade pottaska och bergkrut, samt fungerade såsom gelbgjutare och smed; men ändå tycktes han hafva hunnit blifva klar med ganska mycket annat, som vidlyftigheten likväl förbjuder att har vidröra. Man torde härvid dock behöfva draga sig till minnes den omständighe-ten att bruksrörelsen ofta nog hade kommit att afstanna och bedrefs för öfrigt icke heller hela året igenom. Tvål och tvättvatten, med mera, stod alltid till hands vid alla hans mångfaldiga bestyr, och icke ens ifrån smedjan utträdde han utan att vara „fin“ ifrån topp till tå. Hans efterlemnade handskrifter, om sjelfva förfaran-det vid de olika yrkenas utöfvande, kunna ännu lemna ganska goda råd åt mången i sådana saker mindre förfaren person. Hans skrifstil var vanligtvis ganska vårdad och bestod af den äldre svenska (gotiska) sortens bokstäfver, de der mot raden bildade en lutning af 60 graders vinkel; men ännu noblare fram-trädde profven på den nyare svenska stilsorten, när omständigheterna påfordrade dennas användning. När han i undantags fall kom att försaka annan sysselsätt-ning, utgjordes hans lektyr af böcker, innehållande theologi, filosofi, kemi, fysik, naturkunnighet, historia, geografi och resebeskrifningar samt tysk vitterhet, litet af hvarje; men, för att i allt kunna vara sannfärdiga, skola vi icke heller för-glömma Abbé Barruels „Jacobinismens historia“ [9]. Slutligen må framhållas att aftrycket af hans sjelfgjorda pitschaft af 21,5 mm. höjd och 19 mm. bredd inne-höll en oval sköld af 14 mm. höjd och 10 mm. bredd. Å en snedt anbringad list i skölden förmärktes bokstäfverne O: S: B: samt öfver skölden orden LACUS: MONTIS. i latinsk upphöjd stil vara placerade. Sköldens kanter pryddes med ett par kransar och sädesax. Äfven ett annat sigill af silfver, buret såsom berlock, fanns hos honom. Detta innehöll ett brinnande hjerta, med underskriften: FRUCKTA. GUD. OCH. ÄHRA. KONUNGEN.; derunder funnos två händer, som omfattade hvarandra i ett trofast handslag, och slutligen omgafs det hela af inskriften: JAG. LYFTER. MIN. ÖGON. UP. TIL. BERGET. Såsom minnen från andra tider och förhållanden för honom, förvarades länge inom släkten tvänne af

hans efterlemnade klenoder, nemligen den ena bestående af ett mindre fickur med starkt förgyllda pinschback boetter, å hvars baksida fanns en kullrigt slipad sten med drottning Lovisa Ulrikas i miniatyr målade porträtt, infattadt i smärre briljanter, och den andra utgörande en snusdosa af guld, aflång till formen, öfverallt cicelerad å de yttre väggarne samt ägande en blomster-guirlande rundt omkring, uti hvilkens blommor ingick fyra sorter olika färgadt guld.

Af en nykter och återhållsam karaktär tillhörde Sjöberg intill slutet af sin lefnad någon äfven i Finland representerad loge af frimurareorden, och gjorde han af sådan anledning under sednare delen af sin lifstid hvarje sommar en resa till Stockholm [10], enär de i Finland opererande logerna år 1808 för all framtid upphörde att vidare vara sjelfständiga. På sin dödsbädd enträget uppmanande sina närmaste anhöriga att efter hans frånfälle egenhändigt uppbränna hans i en sorgfälligt undangömd bok under ett tidigare skede i hans lefnad införda handskrifna, minnesanteckningar jemte några andra viktiga papper, afsomnade denne märklige främling å Berga bruk den 7 Oktober 1823, samt blef, enligt sina dessförrinnan vidtagna egna anordningar, den 21 Okt. s. å. pompöst begrafven „under golfvet i Pörtom kyrkas förstuga“. Vi kunna dock numera icke ernå någon klarhet derom huruvida det är den större eller den mindre förstugans golf, som betäcker den af en besvärlig och mödosam kamp i lifvet trötte och svigtande hjeltens ben.

Johanna Alm hade först såsom hushållsförestånderska troget tjenat och bistått honom, innan hon sedermera blef hans hustru. Hon var allmänt känd för att vara en klok och hushållsaktig samt å förståndets vägnar synnerligen väl begåfvad och dertill strängt religiös qvinna, som ej så lätt lät sig föras bakom ljustet. Vid sin förening med Olof Sjöberg hade hon dock nödgats lofva honom att ej forska något efter hans förflutna lif. Blifven enka kunde hon det oaktadt icke afhålla sig ifrån den qvinnliga nyfikenheten att genom sina i Sverige boende välbergade bröder låta anställa åtskilliga med sorgfällighet och noggrannhet bedrifa efterspaningar om sin aflidne mans verkliga namn, samhällsställning och antecedentia; men ehuru dervid försöktes allt möjligt, hvad vid sådant förhållande göras kunde, förblef likväl saken icke desto närmare utredd. Hon var emellertid städse fullt och fast öfvertygad derom att grundläggaren af Berga bruk visst icke var den han utgaf sig för, utan hade varit någon på en viss höjd i samhället en gång i tiden framstående fullblodig adelsman, och antagligen en af de många, som omedelbart efter Gustaf III:s mord nödgades fly undan och lemna Svea rike bakom sig. Om sig sjelf, som sagdt, talade hon icke mycket. För öfrigt var hon i alla afseenden en genomhederlig, god, prätig, hjälpsam, ömsint, karaktärsfast och med arbete och hushållsbestyr ständigt sysselsatt menniska. Hon afled å sitt

ägande Ahlholma hemman i Pörtom den 20 Februari 1856 och begrofs å Pörtom äldre begravningsplats, hvarest äfven hennes syster Anna Katharina Alm [11] några år förut hade funnit sin sista tillflykt.

Men hvilken sorts omdöme skola vi nu framlägga, beträffande dessa makars afkomlingar, utan att riskera det äfventyret att helt omildeligen få dem alla i lufven på oss. Här stå vi nog rådvilla med besked; men kanske det varder oss gunstigt tillgifvet om vi slå alla öfver en kam och i allmänhet här blott omnämna att hela släkten åtminstone är behäftad med en synnerlig medlidsamhet, godtrogenhet, pligtkänsla och ett för sina likars nöd ömmande sinnelag. Denna omständighet, som ofta af utom släkten stående personer sig till fördel torde hafva blifvit missbrukad, har i ekonomiskt hänseende visst icke alltid varit egnad att blifva fördelaktig för den enskilda individen inom släkten. När vi ytterligare tillägga att stamföräldrarnes driftiga och arbetsamma sinnelag, utom många andra sköna dygter och egenskaper, synes hafva genomträngt hela deras afkomma, så tro vi oss vara stadde icke så alltför långt ifrån det rätta förhållandet och behöfva knappt nog befara att vi för den orsakens skull kunde komma att vederbörligen „näpasas och släppas“.

Var Olof Sjöberg nu verkligen den man, för hvilken han ville gå och gälla, eller var han någon, kanske för i andra släktleden begångna politiska stämplingars skull, af Svenska regeringen efterslagen, i sina andryga förfäders dådfulla spår trädande högvälboren personlighet, hvilken af särskilda outredda skäl hade funnit för godt att fördölja sitt namn och stånd och vidare att mesalliera sig, i möjlig afsigt att derigenom kunna undvika någon större, och höga vederbörandes speciela intresse väckande, uppmärksamhet? Vi hafva, sanningen att säga, icke på något vis haft fullständig framgång uti våra bemödanden att finna rätta klaven till denna labyrinth, och våra egna misstankar om förhållandet önska vi ingalunda påtruga någon annan person. Ut i skrifvelse af den 26 Aug. 1803 till Direktören öfver Svart-Smidet, Bergmästaren Carl Rinman i Stockholm påstår Sjöberg sig „vara född i Vestmanland, hafva konditionerat vid jernbruk der i orten och i Finland i 12 år och nu de sista 6 åren varit sysselsatt med ett glasbruks anläggande i Österbotten, som då vore i stånd bragt“. Af alla hittills i dagen framkomna omständigheter ser det så märkvärdigt ut, som om en i svårt trångmal försatt Olof Sjöberg skulle hafva rymt från nämnda svenska län, och en annan dylik personlighet i skenbart lugn och ro skulle hafva envisats att stanna qvar i närheten af den andres hemvist, till trots för alla krångliga betänkligheter och efterspaningar. I förbigående må nämnas att alla spår, beträffande Olof Sjöbergs både ankomst till uppehållsorterne och hans affärd derifrån, på det omsorgsfullaste sätt hafva blifvit utplånade. Under detta antingen antagna eller ock verkliga namn

finnes han efter år 1780 hvarken i någon kyrkobok, ej heller ibland någon bruksbetjening i bruksböckerne, förrän sent omsider, när han slutligen synes figurera i Pörtom församlings folianter. Ur Grythyttans af 2 särskilda präster träget genomgångna kyrkoböcker äro äfven Olof Sjöbergs alla öfriga helsyskon spårlöst försvunna, hvad såväl namn som ock andra brukliga anteckningar anbelangar, med undantag af system Lisa (sedermera Elisabeth). Och besynnerligt nog har icke ens modern Elisabeth Olsdotter Sjöbergs dödsdag kunnat tagas vara på; man vet blott upplysa derom att hon aflidit före år 1772. Samma kyrkoböcker visa å andra ställen likväl icke några spår af ett sådant utrotningskrig mot församlingens medlemmar; och förty har Sjöbergs styfsyskon, halfbrodern Hindrik Sjöberg och halfsystem Beata, gift med Olof Persson, också ansetts värdiga att jemte deras efterkommande få stanna qvar i böckerna. Och detta är ju nog så snällt gjordt.

Berörda Olof Perssons slutliga inblandning i saken har föranledts af det skälet, att efter Olof Sjöbergs död har omhändertagits 2 bref med den förres underskrift och hvilka skulle för tid och allan evighet bestyrka den sednares härstamning från Grythyttan socken. Låt så vara att ett dylikt betraktelsesätt också händelsevis kunde vara ett verkligt faktum, så bör man dock våga riskera att hålla en sträng och opartisk preliminär „polisundersökning“ uti berörda affär, och kan ju för sådant ändamål begagna sig af tillgängliga materialier ifrån bref, brefkonsepter och andra uppenbara förhållanden. Vi kunde ju således t. ex. supponera att den framträdande „system“ Elisabeth Ytterbergs (född Sjöberg) tystlåtenhet kan hafva blifvit eröfrad med penningens makt; att „halfbrodern“ Hindrik Sjöberg, såsom varande blott en 5-årig pojke då Olof Sjöberg år 1780 antingen verkligen försvann i obekanta öden, eller ock åtminstone borde hafva lämpligen afdunstat från Grythyttan socken, icke just tyckes kunna förmodas vara under sednare tider i besittning af så alltför bestämda åsigter om den försvunnes utseende, derest han tilläfventyrs skulle hafva påträffat denne på något passligt ställe; och att „halfsystem“ Beata Sjöberg, sedermera gift med Olof Persson, den tiden (1780) icke ens ännu var kommen hit till verlden och hade förty förmodligen alls icke njutit äran af någon intimare bekantskap med Berga bruks grundläggare. Med dessa två „halfsyskons“ omdömen uti det sköna förhållandet, om sådana tillfälligtvis någongång skulle hafva blifvit dem affordrade, får man således icke vara så alltför nogräknad. Egentligen sakna vi också hvarje tillstymmelse till något sådant omdöme ifrån deras sida. Deremot ha vi låtit oss företes förenämnda 2 skrivelser af berörda Olof Persson. Både stylen i desamma och namnteckningarne derunder äro af olika personer. Den första af dem, daterad den 22 Mars 1811 i Grythyttahed, förmäler bland annat „att Patron Castorin på Elfves-

torp för 20 år sedan på kära Svågers räkning emot qvitto erhållit 86 R. D. riksg; huruvida dessa pengar kommit tillhanda vet jag icke“. 20 år tillbaka ifrån 1811 gifva åtalet 1791. Men Olof Persson stod ej alls i något släktskapsförhållande med Olof Sjöberg då ännu; han blef nemligen först år 1798 gift med Beata Sjöberg. Utom dess förefaller det oss vara mera säreget att sagda penningeförmedling icke kunde ske genom Varnäs postkontor, som låg blott 8,5 kilom. fågelväg från Grythyttan. Olof Persson kunde år 1791 föga nog ens vara trolofvad med sin Beata, ty denna hans tillkommande maka var ju då blott 10 år gammal. Uti den sednare skrifvelsen af den 11 Sept. 1822 framhåller Olof Persson: „På en tid af 30 år tilldrager sig många förändringar“ (hvaraf några i brefvet uppräknas). 30 år ifrån 1822 blir väl 1792 eller det årtal när Olof Sjöberg fick en oförklarlig brådska att öfvergifva Uppland och Sverige. Sjöberg kunde således icke ha varit det året i Grythyttan socken, utan att tillika besöka både Olof Persson, för den händelses skull att denne då för tiden redan verkligen var en smäktande och tålmodigt väntande aspirant på halfsvågernskapet, och vidare sin derstädes boende gode vän, gynnare och beskyddare Patron Castorin, samt borde han alltförväl på samma gång hafva hunnit i allo ordna sin 86 riksdalers affär, sak samma om den ena eller den andra af dem skulle få emottaga detta belopp. Olof Perssons skrifvelse omnämner äfven: „af våra 9 barn lefva 3 söner och 1 dotter af de yngsta“. Kyrkoböckerna hafva åter att påstå att han icke har haft flere an 7 barn och att blott sönerne Petter, Olof Olsson och Karl Hindrik Olsson, som visst icke äro bland de yngsta barnen, under året 1822 mera voro i lif. Huru i all vida verlden kunde Olof Persson vid det sednare brefvets afsändande hafva alldeles bortglömt att hans enda dotter Anna Karolina hade ett eller par år dessförinnan saligen afsomnat i Herranom uti sin hemsocken. Mendacem memoren esse, oportet (d. ä. en fullfjädrad historieskrifvare kunde just helt ogeneradt underhålla sig med ett briljantare minne). Vidare beröres i bägge brefven om någon gåva i fast egendom, som Olof Sjöberg med varm hand skulle hafva gifvit åt makarne Persson. Hvad kunde manne denna gåfva bestå af annat, om icke af en ärfd andel i faderns och svärfaderns bergsmanshemman. Men enligt de då gällande Kongliga passförordningarne hade Olof Sjöberg, såsom förrymd ur landet, ju naturligtvis förlorat sina medborgerliga rättigheter i Sverige, och deribland äfven gått miste om rättigheten att åtnjuta arf inom landet. Låt så vara att Olof Persson ej hade sjelf desto större reda på sistnämnda förhållanden, så borde dock ortens Häradshöfding Johan Welin, som härvid uppgafs hafva blifvit rådfrågad, icke ha varit så svårt okunnig om sådant. Denne fader och svärfader Hindric Andreas Sjöberg dog ju redan den 7 April 1798 och följaktligen skulle en sådan arfvejord i den betryckta ställning, hvari Olof Sjöberg så ofta befann sig före år 1811, hafva kun-

nat lemna vind för våg ända till år 1822, då affärerna redan hade hunnit gestalta sig helt annorlunda för Berga patron. Någon skriftlig afhandling öfver afståendet af berörda bergshemmansdel åt Olof Persson var ju äfven fullkomligt onödig; ty då denne uti mer än 20 år hade bebrukat hemmansdelen, så hade han också „häfderätt“ till densamma och stod det honom fritt att på sådan grund lagfara dermed. Oaktadt all Olof Sjöbergs genompiskade slughet såväl häri, som uti allt annat, och fastän det sednare brefvet oförtydbart bär Varnäs omedelbart intill Grythyttan liggande postkontors stämpel, ha vi dock icke ansett oss skäligen böra sätta desto vidare värde på Perssons bägge skrivelser, ty vi tilltro oss ha all möjlig anledning, beträffande urkunderna, att utbrista: „Nej, Olle! den gubben går då platt inte“. Berga-patron kände till och enligt egen uppgift äfven esomoftast begagnade sig af den ekonomiska och postporton inbesparande konsten att inlägga sina skrifna bref, ofta två eller flere sådana, i skildt omslag, och derefter adressera det hela till postkontoret i den ort der hans bref borde spridas; och måhända just på samma fiffiga vis kunde den till honom anlända korrespondensen, bärande Olof Perssons hedervärda underskrift, nog alltid finna en lämplig utväg att bära Varnäs poststämpel, och ånyo i Finland hälsa på Olof Sjöberg, såsom varande en på hans eget föranstaltande inbjuden och efterlängtd kär och gammal bekant. Dessa bref, och måhända andra numera obefintliga sådana, lära nog äfven hafva fört det goda med sig i boet, att desamma till någon viss tid framåt helt och hållet lära hafva tillfredsställt Patronessan Johanna Sjöbergs obetingliga nyfikenhet om rätta sammanhanget med sin mans supponerade ädla börd.

År 1803 hade Olof Sjöberg i Stockholm återupplifvat en gammal bekantskap med Öfverdirectören vid Controll-Verket å Kongl. Landtmäteri-Contoi-ret Bengt R. Geyer, boende vid Rörstrands porcellins fabrik i sagda stad. Denne person ägde genom sitt giftermål med förut omtalade Brukspatronen Per Castorins enda dotter Ulrika, några icke obetydliga andelar i bruksegendomar uti Grythyttan socken, och gjorde med anledning häraf tidtals resor till denna ort. Berga-gubben torde nog alltid ha fått tillfredsställa sitt lystmäte å alla möjliga nyheter om Sjöbergska afkomlingarne i Grythyttan och om andra beaktansvärda tilldragelser å orten genom nyssnämnda sin gamle vän, som ofta i deras förtroliga samqväm hade fått lyssna till smeknamnet „Jegi“, och hvilken kunde så godt som utantill ypperligt känna till diverse förhållanden omkring Elfvestorp ooh Ullnäs bruksegendomar i samma trakt. Med anledning häraf var det just ej heller så alltför rådligt för Berga-gubben att låtsa sig kunna emottaga och för sin hustru med flere familjemedlemmar granneliga uppvisa de relaterade brefven ifrån Olof Persson, innan den förre först vunnit tillfälle att få språka litet med vännen Geyer

och låta sig en hop nyheter från Grythyttan väl smaka. Naturligtvis var det också ganska hälsosamt för honom att icke heller stå i några verkliga eller låtsade förbindelser med „hemmet“ förrän den segliffvade gubben Hindric Andreas Sjöberg behagade i godo afgå till de sällare jagtmarkerna, och dymedelst öfverlemnade en befarad identifiering af Olof Sjöbergs rätta personlighet uti för sakens rätta sammanhang vildt främmande händer.

Emedan någon Olof Sjöberg icke hade varit kyrkoskrifven i någon annan församling, än i Grythyttan, ty följde deraf att hans frejd måste derifrån styrkas antingen omedelbart, eller ock genom förut i allmänna tidningarne införd annons om anmälade af klander mot hans frejd inom natt och år; och kosta hvad det kosta ville, så behöfde hans frejd vara tillkännagifven både vid ansökningen om privilegium å Berga bruks anläggning, som ock när han gifte sig. Huru han nu slutligen hjälpte sig ur den förlägenheten bry vi oss inte ens om att i all vänlighet gissa till. Vi förmoda bara helt litet att något har kunnat passera, som icke desto vidare må angå någon.

Han måste förmedelst skriftliga böner om prestbevis och flyttningsbetyg, de der af de säregna omständigheterna med hans utstrykning ur kyrkoböckerne icke vidare kunde komma i fråga att expedieras ifrån Grythyttan, dock i någon man genom inflytelserika vänner hafva lyckats omställa presterskapets derstädes tankegång, ty i berörda församlings dödsbok finnes om Hindric Andreas Sjöberg, död den 7 April 1798, antecknad att han i sitt 1:a äktenskap haft 9 barn, af hvilka 7 afledo i omyndig ålder och blott 1 son och 1 dotter efterlefde honom, samt i det 2:a giftet 1 son och 1 dotter, som äfven öfverlefde honom vid hans död. Som man benäget torde finna, så krånglar denna anteckning bort hela den intressanta affären så mycket mera; och förty ha vi icke det ringaste skäl mot att låta hvarje vidare fråga om Olof Sjöbergs börd förfalla, samt transportera utomordentligt gerna hela den storståtliga efterforskningen på någon dertill hugad och mera värdig annan ättling af släkten.

Mantalslängderne i vederbörande församlingar äro dock ännu icke undersökta; men sannolikt finnes det icke heller der att vinna några upplysningar.

Obarmhertigt nog, djerfvas vi dessutom jemväl hysa den i mångas ögon ganska förmätne åsigten att det väl egentligen icke är den prioriterade och andryga börd, utan deremot sjelfva den hos individen inneboende själen och karaktären, som slutligen kommer att „adla“ menniskan, hon må då sedan finnas på hvilken bemärkt eller obemärkt ståndpunkt i samhället som helst.

Från Sjöbergs af vissa skäl supponerade tidigare vistelse antingen å Oppeberg i Fellingsbro soeken, af Vestmanland, eller ock i Edebo socken af Upplands län anse vi oss blott behöfva anmärka att de å dessa orter förekommande byar

och egendomar med namnet „Berga“ tydligen kunna hafva lånat åt glasbruket i Pörtom sitt namn; och att Gillberga frälsehemman i sistberörda socken äfven må hafva till Österbotten fortplantat sitt namn förmedelst den glasblåsaresslägt Gillberg, som vid Berga bruks första tillvaro införskrefts från Sverige och fortlefver ännu i Finland. Att det af Sjöberg i Pörtom upptagna Ahlholm nybyggeshemman nödvändigt måste omdöpas till „Ahlholma“, beror väl icke heller blott på en ren tillfällighet, utan borde nog hafva föranledts af den derigenom uppkommande namnligheten med Ahrholma ö utanför Vätö socken i Uppland, hvars sköna natur och doftande hasseldungar en och annan gång med saknad torde hafva hägrat för hans hågkomst. Af hans svåger Gabriel Ytterbergs privata bref till honom framgår det oförtydbart att den förre ansåg sig stå på en vida lägre rangskala i samhället, än hans bolagsman; och Ytterberg förmäles visst icke hafva varit så synnerligen mycket anfangad af „kryperi“. Äldre descendenter till gubben å Berga lära nog också hafva tyckt sig förmärka att han alltid uppförde sig såsom en „adelsman“, och har till och med någon qvinnlig ättling af den äldre generationen dessutom behagat komma under fund dermed att någonting „fint“ städse har förefunnits hos de flesta af Sjöbergska släktingarne. Nej, hör man på bara! Sic itur ad astra (d. ä. Så oförhappandes kan man råka ut för missödet att få kila af till stjärnhimmeln). Nåh ja, tycke och smak äro visst något olika här i verlden; sed nulla regula sine exceptione (d. ä. Ingen regel utan 199 procents undantag). Emellertid äro nästan alla eniga i sitt omdöme deruti att mycket af en outgrundlig hemlighet hvilar öfver släkten. En och annan sätter till och med i fråga hvarifrån Olof Sjöberg så lätt kunde åtkomma och hopsamla penningar till anläggningen af ett helt bruk uti Finland med sina dertill erforderliga förlager, samt till att, efter glasbruket tvänne gånger ågångna svåra åderlåtningar genom eldsvådor, det samma mäga åter uppbygga. Från hvilket stånd han än må hafva utgått, så förblir dock intet tvifvel derom rådande att icke hans lefnadsbana har varit mödosam och besvärlig. Otvifvelaktigt har han ju också kämpat sig igenom och öfverunnit så många svårigheter på alla områden, att han med fullaste skäl måste vinna allas vår högaktning och beundran.

Till vår kunskap hade någon gång ingått den notisen att en gammal klockare Samuel Moliis [12] i Replot under en lång tid i sin ungdom skulle hafva vistats i Pörtom ooh ganska väl kände till förhållandena vid Berga bruk. I följd deraf kunde vi icke förneka oss det nöjet att för några år tillbaka göra mannen ett besök, ty „gå till klockar'n han måste allting ju veta“. Alltnog, härom tillspord lemnade gubben, utom litet annat stoff till vår anspråkslösa historik, det goda beskedet att „Olof Sjöberg, eller gamla patron som han kallades, var en nobel och fin karl, aj! så fin, så fin, och dertill stolt sedan som en prins, hvarhelst han

än rörde eller vände sig“. Han hade haft en kroppslängd af omkr. 170 cmt., var något fetlagd, med välbildade och regelmessiga anletsdrag, och hade mörkbrunt, knappt märkbart krusigt hår. Det vanligtvis 2 gånger om dagen afmejade skäggets färg har icke kunnat konstateras.

Olof Sjöberg må nu ha varit hvilken af lyckan gynnad protégé som helst; ett står dock fast, nemligen det att han otvifvelaktigt var någon med en god portion af hemlighetsfullhet sig omgjordande personlighet. Till detta omdöme om honom föranledas vi, bland mångt och mycket annat, helt naturligt af följande litet besynnerliga omständighet. Ännu under påskhelgen år 1854 fanns på vinden af Ahlholma hemmans af hans enka bebodda karaktärsbyggnad, uti en för vanliga skumma menniskoblickar mera väl skyddad vrå, undangömd en på tätt omvexlande tyska, latinska, svenska och franska språken af bemälda Sjöberg förd fullskrifven bok af cirka 32 cmt. höjd, 21 cmt. bredd och 4 cmt. tjocklek samt innehållande såder ungefärligen 368 pagina, hvilken digra lunta besagda tid i ett obehagadt ögonblick råkade få den grymma oturen att helt oförmodadt hamna i tassarne på en smått vetgirig, efter gårdens förlagda röktoaks förråder med lif och lust snokande 16-årig yngling i släkten; och emedan latinska och tyska ords bemärkelser samt tyskt skriftsätt icke voro uti alla afseenden så helt och hållet främmande för den unge fornforskaren, ty blef det just lagomt möjligt för denne, under några njutningsfulla dagars ifrigt bolmande från sjöskumspipan, samt genom ett passionerat nosande härs och tvärs ibland innehållet af bokens nyfikenheten svåra retande blad, att mäta delvist dechifrera en och annan sida af minnesanteckningarne. Efter allt hvad deraf tycktes framgå, får man väl för sannolikt antaga att konung Gustaf III:s hvarje görande och låtande, åtminstone utomhus, under de sednaste åren före hans död öfverhufvudtaget var ytterst noga öfvervakadt, äfvensom att redan någon höst före mordet vissa hemlighetsfulla individer, säkerligen icke i den som värst vänliga afsigt, hade fått i hågen den förmåtenheten att i smyg bjuda till att kunna närma sig konungen; men dock synes dervid intet anmärkningsvärdt hafva kunnat bringas å bane, emedan man alltid hade kommit i benäget åtnjutande af den förargelsen, att helt oförmodadt stöta på vissa oförutsedda och oberäkneliga mellankommande förhinder. Jo, det är tyvärr ju många gånger alldeles liksom förtrolladt med allting här i verlden, och ens allra bäst uppgjorda planer och beräkningar kunna många resor helt hastigt och lustigt ramla öfverända, utan att man så noga får klart för sig huru sådan fatalitet har kunnat tillgå. Det i menige mans ögon synnerligen ogudaktiga och tygellösa lefnadssätt, som konungen och hans umgängeskrets nog ofta förde och visserligen icke ens bjöd till att öfverskyla, torde väl icke hafva varit alla hans undersåter så riktigt i den fina smaken, och hans hejdlösa slöseri med rikets

medel kunde väl icke heller länge få existera utan att väcka ett skarpt klander. Kronans monopol med utskänknigen af diverse korta varor å sina krogar och källare, hvarest farliga och fuktiga nöjen alltid vankades och der orimliga idrotter öppet bedrefvos, var och förblef länge en varnagel i ögat för den besinningsfullare allmänheten. Skalder, vismakare och tonsättare aflönades och uppmuntrades enkom till ändamålet att författa liderliga och oanständiga sånger, de der kunde finna någon anklang vid dryckesgillen; och kronan gjorde sig härigenom i riklig måtto åter skadeslös för sådana extra utgifter genom sina förökade inkomster för krögeriet. I öfrigt förefanns det många mera eller mindre berättigade anledningar till medborgarenes missnöje med regeringen; men vår afsigt har icke varit att här framkalla dem alla, äfven om Sjöbergs anteckningar icke voro så alldeles fria från anspelningar härå. Med säkerhet kunna vi likväl icke numera afgöra om sentensen deri från Joh. 11 v: 50 hänsyftar å det krönte hufvudet, eller på någon annan misshaglig person. — Dessa memoirer syntes nog hafva varit synnerligen omständligt förda; men de ledo beklagligtvis af den egenheten att alla deri förekommande nomina propria befunnos vara utmärkta blott med 3- eller 4-siffriga tal, och kunde uti sistnämnda afseende, äfven med uppjudande af den allra bästa vilja, förty icke alls tolkas. Detta ynglingens omotiverade rafistulerande uti aflidne gubben Sjöbergs för profana ögon väl icke ärnade annotationer och de, i öfverraskningens ögonblick, af ungdomlig obetänksamhet hos vederbörande lättfotade qvinnliga förvaltare af antiqviteten gjorda speciela förfrågningarne hvad allt för herrliga grannlåter denna till innehållet nog digra och utan gensägelse synnerligen intressanta urkund egentligen kunde hafva att betyda och belysa, hade dock det sorgliga resultatet med sig, att den aflidnes alltför försigtiga dotter Johanna Elisabeth af hastigt uppväckt barnslig pietet nu sent omsider fann för godt att fullgöra sin döende faders hittills sannolikt förglömda sista uppdrag, beträffande bokens uppoffring åt lågorna. Sic transit gloria mundi (d. ä. just sålunda kan också en kökspisel göra kol på sköna herrligheter här i verlden). Nyssberörda dotter, hvilken såsom ogift hade qvarblifvit i hemmet, tycktes, beskedligt nog, också hafva både lefvat och dött i sin orubbliga tro på faderns ädla börd. Men hvilka säregna förhållanden, som hade kunnat bibringa henne denna fasta öfvertygelse, än må hafva varit till finnandes; alltnog, sin vunna erfarenhet härom tog hon med sig i grafven. Och sak samma kan det ju annars vara med hela detta adelskaps tillvaro. Olof Sjöbergs lifskraftiga ättlingar blifva ju hvarken bättre eller sämre lottade här i lifvet af detsamma. Skulle möjligtvis någon ibland afkomman icke vara så alldeles hugad att vilja desto vidare i rak led härstamma ifrån kärnfasta och hammaren i djupaste schakt svängande lefnadsglada och muntra bergsmän i Grythyttan, så står det ju henne eller honom i

hvarje fall alltid obetaget antingen att leda sitt ursprung och sina anor ifrån främlingen Olof Sjöberg å Berga, eller ock att dissekera samtliga adelsmatriklars i Sverige och Finland högvälborna och välborna innehåll, intill dess det sökta objektet möjligtvis kan hypnotiseras att utan vidare motstånd träda fram i dagsljuset.

Den 22 Januari 1802 underlydde Berga glasbruk tillhopa 2 $\frac{7}{8}$ mantal nybygges hemman, som bebrukades med eget folk och dragare. Detta framgår deraf att brukets ägare då af Landshöfdingeembetet i Wasa län undfick rättighet att för dessa fastigheter tillverka bränvin under lofgifven tid med en panna af 193,5 liters (74 kannors) rymd. Men vid den 4 Februari 1824 efter aflidne Olof Sjöberg förrättadt arfskifte befunnos fastigheterna i boet utgöra:

Rub. Silf.

Berga glasbruk, uppskattadt i värde till 2,500: —

Cajana skatte nybygge om ett helt mantal

N:o 35 i Pörtom by 50: —

(Blef sednare förmedladt till $\frac{1}{12}$ mantal.)

Högbacka skattehemman, $\frac{1}{8}$ mantal N:o 31

i Pörtom by 400: —

Ahlholm $\frac{1}{8}$ mantals hemman, kunde såsom

Krono icke till värde upptagas eller ingå i skifte.

(Blef sednare förmedladt till $\frac{1}{12}$ mantal.)

Elisabeth Sjöberg.

Varande uppgifven såsom syster till *Olof Sjöberg*, föddes denna *Elisabeth Sjöberg* den 26 Oktober 1763 i Grythyttan socken uti Vestmanlands län i Sverige. Hennes antagna födelsesdag i Nykyrko socken i Finland var jemnt 2 år sednare. Hennes vid födelsen innehafda namn och stånd känna vi fullväl, ty hon var nästan utan prut dotter till Bergsmannen Hindric Andreas Sjöberg och dennes första maka Elisabeth Olsdottter. Vi hålla för gifvet att hon omhuldades på ett i allo oklanderligt sätt i sitt föräldrahem tills hon år 1785 afflyttade till någon herregård i Karlskoga församling i Örebro län, hvarest hon nog torde hafva inlärt sig något litet af finare fasoner. Någon tid efter Gustaf III:s mord lär hon hafva fått en obehaglig längtan efter att skyndsamt inställa sig på Fredricsforss bruk nära Björneborg, der hennes på många år icke sedda och måhända icke mera ens igenkända broder, enligt uppgift, under någon tid hade bordt existera i egenskap af bokhållare. Ifrån sin för oss obekanta, men knappt nog så alldeles tillfälliga, uppehållsort i närheten af Stockholm åtföljde hon således en hemåt sträfvande finnskuta; men hvad nu anledningen till skutans lilla missriktning än månde hafva varit, visst är deremot att Elisabeth Sjöberg på sin hastigt företagna afresa från Sverige händelsevis kom att hamna i Sastmola, hvarifrån hon fann sig vara föranlåten att, sittande på en hästrygg, praktisera sig fram till berörda bruk, allt under det att hennes kista af legdt manskap drogs framför henne på en kärra. Någon ordentlig farväg skall nemligen den tiden ännu icke hafva förefunnits derstädes. År 1793 hade hon vidare förflyttat sig till Männäis jernbruk i Nykyrko socken, hvars dåvarande ägare icke torde hafva varit för hennes tidigare lefnadsförhållanden uti en enkel och landtlig, sedermera dock förfinad, samhällsställning så synnerligen främmande, och dessutom måhända mer än väl hade fått klart för sig hvilken roll vid vissa släktskaps förhållanden hon här i Finland skulle komma att spela. Hon förekommer också sistsagda år antecknad i kyrkoboken derstädes såsom „jungfru“.

Å Männäis bruk, som då ägdes af Presidenten i Kammar-Collegium, Grefve Samuel af Ugglas, hade den tiden en *Gabriel Ytterberg*, född den 14 April 1755 i Kihla-Ytterby af Karis socken, redan år 1779 förekommit „utan titel“, år 1782 såsom bokhållare och slutligen år 1793 i egenskap af inspektör. En litet underlig skickelse af ödet är nog den omständigheten att både inspektörs titelns tillkomst och Elisabeth Sjöbergs uppträdande å Männäis bruk just skulle komma att härleda sig till en och samma tiderymd. Ytterberg hade någon tid stått i nära beröring till Olof Sjöberg och tros på goda grunder dessutom hafva afvetat en hel hop mera om den sistnämndes besök och bedrifter i Sverige, jemte annat smått

och godt dithörande, än hvad vederbörande just önskade att blefve bekantgjordt. Denne sträfsamme och saktmodige man, nemligen Ytterberg, hade, såsom vi ha allt skäl att antaga, af vida högre och mäktigare impulser än han rimligen förmodde sjelf bekämpa, redan år 1793 blifvit utsedd till make åt Elisabeth Sjöberg, emedan hans hinderlöshet till äktenskap inför ortens pastorsembete då styrkes. Om den supponerade ömsesidiga böjelsen nu icke hann fullständigt att rotfästa sig emellan dem, eller genom hvilka för kontrahenterne ogynnsamma omständigheter deras öden annars icke kommo att förenas förrän den 15 Februari 1807 [13], då Gabriel Ytterberg sent omsider genom fullbordad vigsel kom i lyckligt åtnjutande af Elisabeth Sjöbergs hjerta och hand, har ingen mäktat draga fram i dagsljuset. Möjligt är att äfven här föreligger följderna af någon mystér, hvarom vi rakt ingenting fått veta. Af höga vederbörande är det visserligen ändå temmeligen oförsvarligt handladt att så der, utan vidare krus, qvarlemna en hel hop intresserade och just icke minst nyfikna personer på bar backe med våra gissningar hit och dit, bekajade, som vi äro, af fullkomligt bristande insigter i kontrahenternes uti detta afseende skenbarligen mest oskyldiga kärleksaffärer; alldenstund ett beramadt giftermåls ingående fjorton år förr eller sednare ju ingalunda kan bevisas vara ett och detsamma. Så sentida som detta äktenskap nu kom att löpa af stapeln, kunde det ju icke aflöpa med mindre än att detsamma förblef barnlöst, till stor sorg och saknad för några andra sidor af våra släggtabeller, de der nu måste lemnas alldeles toma.

Af dåvarande nya ägaren till Männäis bruk Öfverstelöjtnanten Grefve af Ugglas, hvilken efter ryskfinska krigets slut qvarstannade i Sverige och för godt pris utbjöd sina fastigheter i Finland, tillhandlade sig makarne Ytterberg sedermera den 12 Maj 1817 Pyrri ooh Pietilä skattehemman i Männäis by och Hyri skattehemman i Siivottu by af Nykyrko socken, å hvilket förstnämnda hemmans mark Männäis bruk är anlagdt, och således ingick äfven detta bruk i köpet. När det sista af köpesumman hade blifvit behörigen inbetaldt, stodo makarne i fast beråd att sjöledes färdas öfver till Sverige, för att hälsa på de derstädes sitt tillhåll hafvande Sjöbergska släktingarne; men detta deras projekterade sammanträffande med fränder ooh bekanta omintetgjordes genom Gabriel Ytterbergs den 26 Sept. 1825 af „giktplågor“ timade frånfälle. Den 20 Okt. samma år försiggick hans litet storartade begrafning. Enligt den 1 Maj 1817 emellan de i sin vandel oklanderligen gudfruktiga makarne upprättadt inbördes testamente, öfvergick vid mannens död all hans fasta och lösa egendom till den efterlemnade enkan, som derefter med sällspord drift och omtanke ensam förvaltade det hela.

Enligt de äldres i släkten berättelser var Elisabeth Ytterberg, blifven enka, under ett sednare stadium af sitt lif alldeles lam åtminstone i sina ben, med

anledning hvaraf hon om dagarne alltid befanns fredligt sittande i en rullstol. Finurligt nog upprätthållande sin husmoderliga värdighet å denna sin flyttbara thron, uppbar hon derstädes äfven af sina underhafvande de af dem in natura levererade alster af ull, lin, hampa, säd och rotfrukter, med mera, hvilket allt, såvidt sådant utan synnerlig olägenhet ske kunde, placerades i en halfkrets omkring och framför hennes fötter. Der anbefalldes hon ordnandet af hvarje persedel efter dess särskilda kvalitet samt bad derefter aflemnarene att föra den och den knippan å den och den spiken i det och det vindsrummet; den och den bundten å tredje hyllan i den eller den ändan af en utvisad vindsskrubb; den svarta härfvan garn å öfversta hyllan och denna hvita åter å undre hyllan af vinden; den småkorniga säden i den och den bingan af det och det magasinets vind, den storkorniga åter på en annan plats, som tydligen inskräptes i minnet hos vederbörande; och så vidare, allt i samma ordningsfulla branche. Sammalunda åter, da hon utgaf eller utlånade något, lemnade hon den otvetydigaste anvisning på det paret kardor, den garnhärfvan samt den och den knippan lin eller hampa från den och den spiken, med mera dylikt, som hon afsåg att vid tillfället borde lemna sin plats; och något annat föremål af samma eller ögonskenligen likartad beskaffenhet fick absolut icke tillgripas, vid äfventyr i motsatt händelse att råka ut för hennes ytterliga ogunst. För att riktigt kunna fatta den verkliga betydelsen af ett sådant tillvägagående, måste här ovilkorligen framhållas att gumman Ytterberg var begåfvad med ett så utomordentligt utveckladt minne, att ehuru hon på tiotals år ej med sin fot hade varit upp till sina vindar och vindsrum, så visste hon likväl på sina fem fingrar hvar allting befanns vara derstädes placeradt, både beträffande rum, hyllor och spikar samt persedelns ordningsföljd ifrån en bestämd knut af rummet. Härvid förbigick hennes hågkomst icke ens knippornas och bundtarnes ordningsnummer på spikarne eller trädknäparne; och inplantades hos gårdsfolket synnerligen noga den befallningen att städse lägga de öfre knipporna i samma omsorgsfulla ordning tillbaka å spiken, om händelsevis en derstädes förvarad undre knippa på hennes tillsägelse blef borttagen. Sålunda styrde och ställde hon i sitt hus, besjälad, såsom hon var, af ett i ovanligare måtto framträdande ordningssinne. Allting i hennes omgifning var på det bästa och ändamålsenligaste vis anordnad och regleradt på förhand; ja till och med produkterna af husbehofsbränvinsbränningen icke att precist förglömma. Ty, såsom varande från topp till tå en genuin svenska, ansåg hon nemligen i sist anmärkta fall sig helt naturligtvis också vara fullt berättigad och oförhindrad att suptals [14] kunna försälja bränvin åt den törstande menskligheten; och från denna djupt inrotade odygd förmådde hvarken vänliga varningar och förmaningar, ej heller några henne ådömda böter, desto vidare afhålla henne. Bränvinskärlens tömmande

måste, med bergfast ståndaktighet å hennes sida, till den hufvudsakligaste delen ändå nödvändigt försiggå genom derifrån utskänkta supar; något annat förfärande dervid var föga tänkbart. Till Männäisgummans rättvisa urskuldande torde härvidlag dock behöfva påpekas den med hennes klartseende och kanske äfven fullt berättigade uppfattning af situationen förenade omständigheten, att hon ansåg att en mindre portion af den flytande nektarn borde vara af en stärkande och upplifvande beskaffenhet för den enskilda individen, men att det i författningarne till försäljning tillåtna minsta beloppet deraf, eller 1/2 stop [15], deremot tydligen icke mera kunde inmundigas af en och samma person, utan att hos denna i hög grad visa sin berusande och förargelse väckande verkan. Hon kände nog alltför väl den menskliga naturens små svagheter för att häruti icke behöfva misstaga sig; och känt är ju tillfyllest att ett likartadt åskådningssätt under tidernas lopp också har mäktat att vinna insteg hos mången annan, än henne ensamt.

En yngre qvinnlig slägtinge till Olof Sjöberg, som, bland andra, under slutet af Männäis-gummans lefnad en längre tid hade vistats hos henne, anmärker att gumman utom sin iråkade lamhet äfven led af förminskad synförmåga och bristande underbyggnad i skrifning, hvilket sednaste omdöme om henne meddelerskan härledde, af den omständigheten att de unga måste för gumman från punkt till prick mera långsamt uppläsa de till Österbotten destinerade och af dem på gunstig befallning jemväl skrifna breffen innan de afskickades. Följaktligen cederade hon helst hvarje befattning med skriftvexlingen; och åtminstone förmärkes hon icke hafva efterlemnadt någon produkt af sin stilistiska konstfärdighet, som vore värd att recitera. Hon höll i öfrigt sina rum ganska enkelt möblerade och rena, samt var, i motsats till Berga-patron, icke öfvermåttan fin i sin klädsel uti hvardagslag. Den af lamheten föranledda obehäfligheten vid hennes af- och påklädnad bör väl äfven tillskrifvas någon andel i denna tillbakadragenhets. Endast å större helgdagar och vid andra festligare tillfällen framkröpo från vindsskrubbar och andra goda gömmor hennes väl något urmodiga, men dock märkbart dyrbarare dräfter. Hennes matordning torde äfven hafva varit af en mera enkel beskaffenhet. Om sina egna och sin „broder“ Olofs tidigare öden talade hon aldrig någonting, fastän ungdomen huru tappert som helst anfäktade och ansatte gumman med lockelsen att öppna på sin värda språklåda; och sådant var ju underligt nog, ty ålderdomen brukar annars af naturen dock vara litet talträngd af sig. Å utseendets och lynnets vägnar voro de sammanbragta „syskonen“ alldeles märkvärdigt olika hvarandra, ja till och med så differerande, som med fog i olikhet upptänkas kan. Med vanliga sinnen kunde ingen annan förnimbar gemensamhet förefinnas dem emellan, än att bägge voro till själ och hjerta

genuina svenskar, hysande hvardera ett religiöst sinnelag, och att de ihärdigt tycktes hafva gjort till sin lefnads uppgift det målet att genom ett idogt och tråget arbete och sparsamhet försöka samla åt sig någon förmögenhet.

En längre tid efter Gabriel Ytterbergs död, samt derunder blifven af lyckan icke alldeles barskrapad på jordiska håfvor, afled Elisabeth Ytterberg af „ålderdomssvaghet“ den 19 Mars 1851. Hennes efterlemnade ansehlige förmögenhet skiftades den 27 Juni 1851 mellan Ytterbergska och Sjöbergska släakterna. Tack-samma mottagare af gåfvan hafva således en icke så alltför liten anledning att fortfarande hålla den hedervärda matronan i ett aktadt och ärat minne. Ett exemplar af arfskiftesinstrumentet förvaras å Männäis-Pyrri hemman, eller det såkallade Männäis bruk. Makarne Ytterberg äro jordade i en och samma graf å Nykyrko sockens begravningsplats, och en större flat gråsten med otydlig, nästan utplånad, inskrift utvisar stället för Männäis bruks graf, der äfven Ytterbergska familjen hvilar.

Å följande blad ha vi icke kunnat förneka oss dot nöjet att framställa till åskådning och närmare begrundande ett litet släktregister öfver Sjöbergska släkten. Det står ju sedan en och hvar fritt att börja sina anor hvar man behagar. Äfvenledes tycka vi att det härigenom smått kommer att se ut liksom om vårt kära Finland skulle hafva en vida bördigare jordmån för arbetsamt folk att taga sig fram här i jordelifvet, än sådant med skick och skäl kan påstås vara fallet om vårt vestra grannland. Kanhända dock att ett motsatt förhållande råder, beträffande de öfriga svenska släktlederne, som utflyttat från Grythyttan socken, och hvilka vi icke kunna framföra här till paraden. Åtminstone vilja vi af hjertat önska att sådant måtte vara verkliga fallet.

[1] Förvaltaren vid Sladra och Finnå bruk Olof Forsselius Svensson, född 1752, flyttade från Rockesholm till Stadra 1775, der han ännu finns kvar 1780. Hvilken roll denna person har spelat i världshvimlet der å orten veta vi ännu icke. Äfven han försvann spårlöst 1780.

[2] P. Castorin var född i Hudiksvall 30/5 1727, † i Grythyttan 10/8 1794. Elfvestorp ligger blott 13 kilom. rak väg från Stadra och 8 kilom. från Grythyttan.

[3] Månne jernbruket Fredricsberg i Näs socken af Dalarne?

[4] Specielt år 1805, då alldeles bar mark inträffade redan den 13 Mars och urståndsatte vedsläpningen.

[5] Johan Alms en tredje dotter var gift i Stockholm med Boktryckerikonstförvandten Nanne Edmundsson Falk och hade med honom 5 barn, af hvilka är 1804 lefde blott sönerne Johannes Emanuel, född 1792, och Leopold, född 1794.

[6] Grefve Samuel af Ugglas.

[7] Oaktadt G. Ytterberg år 1807 afgick från bolaget med O. Sjöberg, kvarlemnade likväl den förres fordran af 800 riksd. riksg. inestående i bruket mot skuldförbindelse och ränta.

[8] Fruktträden å Berga förstördes och uttorkade efter en eldsvåda.

[9] Detta verk bekämpar Jacobinerne, Illuminaterne och Sophisterne.

[10] Härvid sökte Sjöberg ofta sitt herberge hos Grosshandlaren Lars Rolander.

[11] Född 31 Okt. 1764, död 23 Maj 1844.

[12] Född den 1 Mars 1811, död i Replot den 18 Febr. 1897.

[13] Egendomligt nog saknas i Nykyrko socken församlingens förteckning öfver vigde för åren 1807 och 1808; men ej för andra år.

[14] Jungfru mått = $\frac{4}{5}$ deciliter.

[15] $\frac{1}{2}$ stop = $6 \frac{1}{2}$ deciliter.

I. Slägtregister, svenskt.

Olof Sjöbergs i Grythyttan släkt.

Tab: A. Stamföräldrar.

- † **Anders Sjöberg**, Bergsman från Sjöbergstorp i Grythyttan socken af Vestmanlands län i Sverige. Född i Grythyttan 1686; Död ? Gift med
- † **Christina Hindersdotter Mård**; Född i Grythyttan 1686; Död ?

Deras 4 barn:

- a. † **Lisa Sjöberg**; F. i Grythyttan 1713; D. ?
- a. † **Jan Sjöberg**; F. i Grythyttan 1715. Brunnsmästare vid Loka hälsobrunn i Grythyttan. D. ? G. 1:a gången med
- † **Lena Persdotter**; F. i Grythyttan 1695; D. ibd. 1775.

Deras 3 barn, se tab:

C.

- Jan Sjöberg** var G. 2:a gången med
- † **Katrina Andersdotter**; F. i Kroppa 1727; D. ? Barnlös.
- a. † **Hindrie Andreas Sjöberg**; F. i Grythyttan $23\frac{1}{2}$ 1719. Bergsman. D. ibd. $7\frac{1}{4}$ 1798. G. 1:a gången $16\frac{1}{8}$ 1752 med

- † **Elisabeth Olsdotter**; Länsmansdotter från Heden, Grythyttan. F. i Grythyttan $\frac{2}{4}$ 1723. D. (dödsåret obekant, men dock före 1772).

Deras 9 barn, se tab:

D.

Hindrie Andreas Sjöberg var gift 2:a gången $\frac{19}{8}$ 1770 med

- † **Beata Matsdotter**, från Elgfallet, Ljusnarsbergs socken; F. 1738; D. ?

Deras 2 barn, se tab:

D.

- a. † **Anna Sjöberg**; F. i Grythyttan $\frac{8}{3}$ 1724; D. ?
Flyttade till Filipstad 1748 säsom G. med
† **Per Bornström** från Filipstad.

Tab: B. Olof Sjöbergs moderne släkt.

- † **Olas Olasson**; F. i Heden by Grythytte socken 1688; Länsman; D. ? G. 1:a gången med
† **Maria Bengtsdotter Drake**; F. 1691; D. 1742

Deras 8 barn:

- † **Katarina**; F. 1719; D. ?
† **Elisabeth**; F. i Grythyttan $\frac{2}{4}$ 1723; D. (dödsåret obekant, men dock före 1772); G. i Grythyttan $\frac{16}{8}$ 1752 med
a. † **Hindrie Andreas Sjöberg**; Bergsman; Se tab: **A.**
† **Jan**; F. 1720; D. ?
† **Jakob**; F. 1729; D. ?
† **Maria**; F. 1730; D. ?
† **Stina**; F. 1731; D. ?
† **Greta**; F. 1733; D. ?
† **Anna**; F. 1735; D. ?
Olas Olasson var gift 2:a gången med
† **Maria Nilsdotter**; F. 1716; D. ? Barnlös.

Tab: C. Jan Sjöbergs 3 styfbarn.

Fortsättning från tab:

A.

*Hustrun Lena Persdotters 3 barn i ett
föregående gifte:*

- † Jan Torstensson; F. i Grythyttan 1731; Flyttade till Nora 1749; D. ?
- † Catarina; F. i Grythyttan. Flyttade till Stockholm 1742; D. ?
- † Eric Torstensson; F. i Grythyttan; D. ?

Tab: D. Hindric Andreas Sjöbergs afkomma.

Fortsättning från tab:

A.

*Hindric Andreas Sjöbergs och Elisabeth
Olsdotters 9 barn:*

- b. † Olof Sjöberg; F. i Grythyttan $12/1$ 1755; „Rymt 1780“; D. ?
- b. † Elisabeth Sjöberg; F. i Grythyttan $26/10$ 1763; Flyttade till Karlskoga socken i Örebro län 1785; D. ?
- b. † 7 onämnda barn afledo innan desamma uppnådde myndig ålder.

*Hindric Andreas Sjöbergs och Beata
Matsdotters 2 barn:*

- b. † Hindrik Sjöberg; F. i Grythyttan $17/2$ 1775; D. ?
G. med
- † Lisa Larsdotter; F. i Grythyttan $14/4$ 1777; D.
ibd. $25/9$ 1830.

Deras 2 barn, se tab:

E.

- b. † Beata Sjöberg; F. i Grythyttan $25/12$ 1781; D. ibd.
 $1/12$ 1855; G. 1798 med

- † **Olof Persson**; F. i Grythyttan 1770; D. ibd. $16\frac{1}{2}$
1851.

Deras 7 barn, se tab: **F.**

Tab: E. Hindrik Sjöbergs barn.

Fortsättning från tab: **D.**

***Hindrik Sjöbergs och Lisa Larsdotters
2 barn:***

- e. † **Brita Sjöberg**; F. i Grythyttan $22\frac{1}{1}$ 1800; D. ?
e. † **Henrik Sjöberg**; F. i Grythyttan $8\frac{1}{6}$ 1804; D. ?

Tab: F. Olof Perssons afkomlingar.

Fortsättning från tab: **D.**

Olof Perssons och Beata Sjöbergs 7 barn:

- e. † **Brita Beata**; F. i Grythyttan 1802; D. ibd. 1819.
e. † **Petter**; F. i Grythyttan $3\frac{1}{8}$ 1804; Flyttade till
Örebro $28\frac{1}{10}$ 1829; D. ?
e. † **Olof Olsson**; F. i Grythyttan $30\frac{1}{7}$ 1807; D. ? G.
ibd. med
† **Katrina Persdotter**; F. i Grythyttan $12\frac{1}{3}$ 1787; D. ?

Deras 3 barn, se tab: **G.**

- e. † **Greta Lisa**; F. i Grythyttan 1811; D. ibd. 1812.
e. **Karl Hindrik Olsson**; F. i Grythyttan $14\frac{1}{2}$ 1816;
G. med

Anna Kajsa Jansdotter; F. i Karlskoga 1816.

Deras 5 barn, se tab: **H.**

- e. † **Anna Karolina**; F. i Grythyttan 1819; D. ibd.
1820 el. 1821.
e. † **Johan Erik**; F. i Grythyttan $2\frac{1}{12}$ 1820; D. ibd.
1821.

Tab: G. Olof Olssons barn.*Fortsättning från tab:***F.*****Olof Olssons och Katrina Persdotters 3 barn;***

- d. **Anders**; F. i Grythyttan $\frac{9}{6}$ 1823.
- d. **Maja Stina**; F. i Grythyttan $\frac{28}{3}$ 1826; Flyttade
till Gellersta $\frac{4}{7}$ 1841.
- d. **Erik**; F. i Grythyttan $\frac{10}{10}$ 1832.

Tab: H. Karl Hindrik Olssons barn.*Fortsättning från tab:***F.*****Karl Hindrik Olssons och Anna Kajsa
Jansdotters 5 barn:***

- d. **Olof Gustaf**; F. i Grythyttan $\frac{11}{1}$ 1840.
- d. † **Beata Karolina**; F. i Grythyttan $\frac{13}{9}$ 1841; D. ibd.
 $\frac{19}{3}$ 1845.
- d. **Beata Karolina**; F. i Grythyttan $\frac{16}{1}$ 1847.
- d. **Karl Henrik**; F. i Grythyttan $\frac{17}{1}$ 1852.
- d. **Anna Gustafva**; F. i Grythyttan $\frac{7}{12}$ 1855.

II. Slägtregister, finskt.

Tab: I. Sjöbergska Stammen.

- † **Olof Sjöberg**; Född i Sverige $11/1$ 1755; Torde hafva antagit namnet „Sjöberg“; Anlände från Sverige till Fredriksfors bruk i Kulla kapell af Ulfsby socken omkr. 1792 och till Österbotten om hösten 1795; Anlade **Berga glasbruk** i Pörtom och erhöll privilegier derå 1796; Dog i Pörtom $7/10$ 1823; Gifte sig i Pörtom $22/11$ 1803 med
- † **Johanna Alm**; F. $6/2$ 1774; Dog å Ahlholma i Pörtom $20/2$ 1856; Var dotter till den frejdade Kyrkomålaren Johan Alm, från Kalmare-trakten i Sverige.

Deras 6 barn:

1. † **Ulrika Gustava Sjöberg**; F. å Berga bruk i Pörtom $20/8$ 1798; D. i Wasa $30/4$ 1841; G. å Berga bruk 1818 med
- † **Johan Eric Frisenfelt**; F. $1/11$ 1794; Kakelugnsmakare och borgare i Wasa. D. ibd. $9/9$ 1829.

Deras 7 barn, se tab:

2.

1. † **Johanna Elisabeth Sjöberg**; F. å Berga bruk $24/2$ 1804; D. å Ahlholma i Pörtom $25/11$ 1866. Ogift. Var en strängt religiös qvinna samt rätträdig, gifmild, god och fördragsam. En besvarad ungdoms böjelse,

som omintetgjordes derigenom att föremålet för densamma af våda drunknade, gjorde henne för sitt återstående lif sorgbunden och alfvarsam.

1. † **Olof Sjöberg**; F. å Berga bruk $28/11$ 1805; D. i Wasa $20/7$ 1861; Begrofs i Pörtom $6/8$ 1861. Ägde Berga glasbruk i Pörtom. Var en nykter, rättskaffens och arbetsam man, med djupt innerliggande insigter i glastillverkning, hvarigenom Berga bruk uppbringades till en ståndpunkt, jemförlig med få andra glasbruk i Finland. Vid sitt fränfälle efterlemnade han följande fastigheter i Pörtom by:

Rub. Silf.

Berga glasbruk jemte derunder bebrukade

Kajana skattehemman N:o 35 och $\frac{1}{8}$

mantal af Högbäcka skattehemman

N:o 31, värderade tillhopa till . . . 25,000: —

Ahlholm $\frac{1}{12}$ mantal skattehemman N:o 43 1,600: —

Dunder $\frac{5}{8}$ mantal skattehemman N:o 8 . 2,400: —

På Vägriken voro byggnaderne värderade

till 400: —

Olof Sjöberg blef G. i Pörtom $24/7$ 1840 med

- † **Margaretha Christina Bäck**; F. i Nykarleby socken $16/2$ 1813; D. å Berga bruk $12/3$ 1896. Var driftig, gifmild och vänsäll. Ägde efter mannens död Berga bruk och bedref bruksrörelsen med god förmåga.

Deras 8 barn, se tab:

3.

1. † **Amalia Maria Sjöberg**; F. i Pörtom $24/2$ 1808; D. i Kristinestad $24/9$ 1877; G. $27/11$ 1827 med

- † **Eric Casper Holmström**; F. $9/6$ 1800; D. i Kristinestad $4/8$ 1849; Student; Råd- och Handelsman i Kristinestad.

Deras 10 barn, se tab:

4.

1. † **Gustaf Sjöberg**; F. i Pörtom $27/7$ 1810; D. ibd. $27/7$ 1810.

1. † **Henrik Sjöberg**; F. å Berga bruk $22/3$ 1812; D. å Saaranen i Pyhäjärvi (Uleåborgs län) $20/6$ 1890. Besökte Navigationsskola; Tog kofferdiskeppare och sjökaptens examen; Kom 1833 till Kristinestad; Förde fartyg såväl derifrån, som ock från Wasa; Borgare i Kristinestad 1836; Redde i skepp och utskeppade produkter, föremål för handel; Landthushållare i Ilmola (Peurala, Seppi h:n) 1846 och i Malaks (Åminneborg h:n) 1853. Egde 1856—1875 Vesikoski jernbruk med tullmjölqvarn och såg samt 1863 knipp- och spikhammare i Pyhäjärvi. Flyttade våren 1879 till Saaranen h:n derstädes. G. å Berga bruk $21/11$ 1833 med

† **Christina Ulrica Östman**; F. i Raumo $10/8$ 1807; D. i Nedertorneå $6/1$ 1893; Dotter till Borgaren Reinhold Östman, f. $12/9$ 1779, d. „på resa ifrån Tyskland“ $10/6$ 1833, och dess maka Anna Christina Reilander, f. $13/9$ 1778, d. $31/8$ 1854; Följde sin man på sjöfärder utrikes; Kom först 1857 från Malaks till Vesikoski; Flyttade $/8$ 1890 till Nedertorneå.

Deras 7 barn, se tab:

5.

Tab: 2. Frisenfeltska grenen.

Fortsättning från tab:

1.

Eric Frisenfelts och Gustava Sjöbergs 7 barn:

2. † **Johanna Gustafva Frisenfelt**; F. i Pörtom $10/3$ 1817; D. i Wasa $26/8$ 1818.
2. † **Maria Gustava Frisenfelt**; F. i Wasa $27/2$ 1819; D. ibd. $6/6$ 1821.
2. † **Johan Gustaf Frisenfelt**; F. i Wasa $16/11$ 1820; D. ibd. $14/5$ 1821.
2. † **Johanna Maria Frisenfelt**; F. i Wasa $3/3$ 1822; Flyttade till Nykyrko 1830 och såsom enka till Pörtom 1867; D. i Wasa $2/5$ 1895; G. $17/9$ 1843 med

- † **Jakob Wilhelm Strömberg**; F. $13/10$ 1818; D. $9/11$ 1862. Tjenstgjorde vid Åbo Länestyrelse; Kronolänsman, i hvilken egenskap han tillhörde socknarne Töfsala fr. $20/3$ 1843 t. $13/10$ 1845, Kankaanpää fr. $13/10$ 1845 t. $20/5$ 1853, Töfsala fr. $6/6$ 1853 t. $17/11$ 1856 samt Hvittis och Punkalaitio fr. $12/12$ 1856 till sin död.

Deras 12 barn, se tab:

6.

2. † **Karolina Emilia Frisenfelt**; F. i Wasa $9/9$ 1823; Flyttade till Nykyrko 1838; D. / 1853; G. / 1850 med

- † **Viktor Maurits Roslin**; F. i Åbo $17/12$ 1824; D. $10/2$ 1878. Student $23/6$ 1843; Ledamot af Finska Litteratursällskapet $7/5$ 1845; Specim. prakt. för lägste läraretjänster vid l. element. skolor $9/12$ 1846; Prestvigd $17/12$ 1846; T. f. lärare vid l. elem. skolan i Nystad vårterm. 1847; Pastors Adj. i Nystad och Nykyrko fr. $1/5$ 1849 t. $1/8$ 1850; Elementarlärare i Nystad fr. $17/5$ 1847 t. 1852; Bestridt rektorstjänsten vid samma skola fr. o. m. höstterm. 1849 t. o. m. vårterm. 1852; Moderkyrkokapellan i Vehmo fr. $17/12$ *) 1852 t. 1865 (tilltr. $1/5$ 1853 och dessförinnan bestr. tjänsten fr. årets början); Kyrkoherde i Jomala på Åland fr. 1865 t. 1878. Prost.

Deras 1 barn, se tab:

7.

Efter sin första hustrus död omgifte sig Viktor Roslin med Edla Elmina Lundenius.

2. **Charlotta Wilhelmina Frisenfelt**; F. i Wasa $10/1$ 1825; Flyttade till Kristinestad 1841; G. ibd. $8/12$ 1844 med

- † **Carl Gustaf Nyström**; F. $16/8$ 1818; D. i Kristinestad $27/11$ 1869. Handlande i Kristinestad. Var son till

*) Eller $17/11$.

Handlanden ibd. Gustaf Adolph Nyström, d. 1829, och dess maka Katarina Ulrika Uddman, f. $16/10$ 1796, d. ?

Deras 12 barn, se tab:

8.

2. † **Hilda Elisabeth Frisenfelt;** F. i Wasa $13/6$ 1826; D. i Kristinestad $6/7$ 1901. Flyttade till Pörtom $3/8$ 1841, till Kristinestad omkr. 1858 och till derinvid belägna Nätsjö villa omkr. 1868; Vistades såsom barn och i yngre år mycket å Berga och Männäis bruk. Ogift.

Tab: 3. Berga-Sjöbergska grenen.

Fortsättning från tab:

1.

Olof Sjöbergs och Christina Bäckes 8 barn:

2. **Olivia Johanna Maria Sjöberg;** F. å Berga bruk $29/7$ 1841; G. å Berga $17/4$ 1866 med

Georg Jonas Alfred Hedman; F. i Wasa $11/11$ 1844. Handlande och Vicekonsul ibd; Gårdsegare i Wasa; Ägde fr. 1875 en längre tid Vesikoski jernbruk, tullmjölqvarn, såg samt knipp- och spikhammare i Pyhäjärvi (Uleåborgs län), i bolag med sin sväger Alfred Sjöberg. Synnerligen driftig och skicklig affärsman, bedrifvande både ex- och import. Son till Handlanden i Wasa Gustaf Maurits Hedman, f. $13/6$ 1807, d. $26/1$ 1874, och dess maka Brigitta Magdalena Wallgren, f. $1/11$ 1813, d. å Tomtagära i Sverige $10/8$ 1900.

Deras 8 barn, se tab:

9.

2. † **Christina Elisabeth Sjöberg;** F. å Berga $23/7$ 1843; D. ibd. $16/11$ 1849.
2. † **Agnes Margaretha Sjöberg;** F. å Berga $22/3$ 1845; D. ibd. $12/1$ 1863.
2. **Olof Alfred Sjöberg;** F. å Berga $3/1$ 1847. Landthushållare i Pörtom; Driftig jordbrukare; Ifrig folkskolevän; God och ofta anlitad kommunalman.

Ägde fr. 1875 en längre tid Vesikoski jernbruk, tullmjölkvarn, såg samt knipp- och spikhammare i Pyhäjärvi (Uleåborgs län), i bolag med sin svåger Alfred Hedman. G. å Berga $\frac{5}{3}$ 1868 med

3. **Hilda Gustava Elisabeth Strömberg;** F. i Töfsala $\frac{5}{6}$ 1844; samt dotter till Kronolänsmannen Jakob Wilhelm Strömberg och dess maka Johanna Maria Frisenfelt; Vidare omnämnande, se tab: 6.
- Deras 11 barn, se tab:* 10.
2. † **Oskar Henrik Sjöberg;** F. å Berga $\frac{9}{11}$ 1848; D. ibd. $\frac{14}{11}$ 1848.
2. **Karolina Elisabeth Sjöberg;** F. å Berga $\frac{15}{7}$ 1850; G. ibd. $\frac{18}{7}$ 1871 med
- † **Frans Otto Mikaël Pihl;** F. i Sagu $\frac{11}{4}$ *) 1841; D. i Karuna $\frac{8}{3}$ 1892. Student $\frac{15}{9}$ 1864; Prestvigd $\frac{17}{7}$ 1867; Kapellan i Karuna $\frac{1}{5}$ 1870; Vice Pastor $\frac{18}{12}$ 1879.
- Deras 1 barn, se tab:* 11.
2. † **Albert Johannes Sjöberg;** F. å Berga $\frac{3}{6}$ 1852; D. ibd. $\frac{11}{12}$ 1857.
2. † **Carl August Sjöberg;** F. å Berga $\frac{31}{7}$ 1854; D. ibd. $\frac{28}{7}$ 1861.

Tab: 4. Holmströmska grenen.

Fortsättning från tab: 1.

Äldre Casper Holmströms och Amalia Sjöbergs 10 barn:

2. **Christina Elisabeth Johanna Holmström;** F. i Kristinestad $\frac{6}{11}$ 1828.
2. **Maria Aurora Holmström;** F. i Kristinestad $\frac{30}{3}$ 1830; G. ibd. $\frac{27}{1}$ 1853 med

*) Eller $\frac{10}{4}$.

- † **Carl Adam Jakob Savander**; F. $\frac{6}{3}$ 1826; D. i Kristinestad $\frac{14}{7}$ 1901. Handlande ibd.; Politie Rådman ibd. 1866; Auktionskammar-föreståndare och Tolagsbokhållare ibd. 1874; Kyrkovärd fr. ? till sin död.

Deras 1 barn, se tab:

12.

2. † **Johan Casper Holmström**; F. i Kristinestad $\frac{8}{1}$ 1832; D. ibd. $\frac{1}{10}$ 1833.

2. † **Herman Casper Holmström**; F. i Kristinestad $\frac{4}{2}$ 1834; D. ibd. $\frac{22}{1}$ 1901. Handlande i Kristinestad 1857 och i Helsingfors 1861; Häradsskrifvare-biträde och tidtals t. f. Häradsskrifvare i Ilmola härad 1878—1895. G. i Thusby $\frac{25}{2}$ 1862 med

Christina Stackelberg; F. i Vestmanland uti Sverige $\frac{30}{6}$ 1834. Dotter till Löjtnanten vid flottan Berndt Gustaf Gottfrid Stackelberg och dess maka Maria Elisabet, född Eriksson.

Deras 1 barn, se tab:

13.

2. † **Hugo Ferdinand Holmström**; F. i Kristinestad $\frac{10}{11}$ 1837. Ingick i finsk krigstjänst såsom Underofficer 1855; Befordrad till Fänrik 1859; D. i officersgrad uti Ryssland (Dorpat) $\frac{19}{3}$ 1860.

2. † **Josefina Amalia Holmström**; F. i Kristinestad $\frac{22}{4}$ 1839; D. ibd. $\frac{10}{6}$ 1840.

2. **Hilma Amalia Holmström**; F. i Kristinestad $\frac{24}{5}$ 1841. Har länge varit anställd i särskilda befattningar hos Firman A. Ahlström.

2. † **Josef Emil Holmström**; F. i Kristinestad $\frac{25}{6}$ 1843; D. såsom Junkare i Helsingfors $\frac{31}{3}$ 1866.

2. **Olga Josefina Holmström**; F. i Kristinestad $\frac{3}{10}$ 1845; G. ibd. $\frac{29}{12}$ 1864 med

- † **Ivar Magnus Lindroth**; F. i Nystad $\frac{16}{7}$ 1840; D. å Näsijärvi pappfabrik i Birkkala socken $\frac{20}{1}$ 1902. Handlande i Helsingfors fr. 1861 t. 1866; Föreståndare för Kommerserådet A. Ahlströms sägar å olika orter

fr. 1872 t. $\frac{1}{1}$ 1895; Ägare af Näsijärvi pappfabrik in-
vid Tammerfors fr. 1874.

Deras 9 barn, se tab:

14.

2. **Eva Helena Holmström;** F. i Kristinestad $\frac{21}{1}$ 1848; G. å Långfors egendom i Sastmola $\frac{21}{9}$ 1871 med
† **Anders Ahlström;** F. i Sastmola $\frac{7}{11}$ 1827; D. i Helsingfors $\frac{10}{5}$ 1896. Bruksägare. Kommerseråd 1881. Son till Kyrkovärden Erik Ahlström och dess maka Anna Andersdotter Norrgård *). Gick i Björneborgs elementarskola. Egnade sig sedan åt köpmannabanan. Var förut (1850) gift med Anna Margaretha Långfors och erhöi med henne någon förmögenhet, bestående i ett pappersbruk och $\frac{1}{4}$ i en vattensåg. Begynte drifva handel med trävaror och spannmål. Tillhandlade sig 1862 Saarikoski egendom i Siikais, begynte uppköpa skogar samt upparbetade genom drift och lyckade spekulationer sin rörelse så, att han snart blef en af Finlands största affärsmän och exportörer af trävaror. Den ena sågen och det ena jernbruket efter det andra råkade småningom i hans händer. Den årliga tillverkningen af 4 vattensågar och 9 ångsågar, som han dels sjelf uppbyggt, dels tillhandlat sig, steg till omkring 36,000 standert. För sin sågrörelse innehade han omkr. 20 skogshemman. Landtdagsman 1877—1878 och 1894. Känd för sin storartade affärsverksamhet och sina betydande uppförringar för allmännyttiga ändamål. Har understödt finska privatlyceerna i Helsingfors och Björneborg samt finska theatern i Helsingfors med frikostiga bidrag, byggt och underhållit med statsbidrag 9 folkskolor, donerat 60,000 mark till upprättandet af fattigkassor vid hans etablissement, och 1892 skänkt 50,000

*) Uppgifterna om Kommerserådet A. Ahlström äro hemtade ifrån nekrologen öfver honom i Wasabladet för år 1896.

mark till de nödlidande, utom åtskilliga andra donationer. Anlade och uppbyggde under loppet af cirka en veckas tid en 300 meter lång winschjernväg (den första i Finland) mellan Santalahti ångsåg invid Tammerfors och till den i närheten liggande Björneborgsbanan, afsedd att varpa upp 12 vagnar om cirka $1\frac{1}{3}$ standert i timmen, d. v. s. ungefär 75 hästlass. 1896 års utskeppning af trävaror besteg sig till 50,000 standert. Ahlström var vid sitt fränfälle Finlands största jordegare, i det att hans besittningar uppgingo till cirka 49,364 hektarer mark (öfver 100,000 tunnland). Han samlade en betydande förmögenhet. Hans utomordentliga verksamhet och förvärfvsförmåga framgår, utom andra sådana, af följande hans ägda possessioner:

I Sastmola socken: Hamnholm ångsåg och Långfors (Lankoski) såg och egendom.

I Siikais socken: Saarikoski egendom.

I Norrmark socken: Norrmark jernbruk (härdsmede), manufaktur-verkstad, såg, mejeri och egendom. (Innehafves sedermera af enkan Kommerserådinnan Eva Ahlström).

I Hvittisbofjärd kapell af Norrmark socken: Sahakoski oljeslageri (tillverkar linolja och fernissa); samt Lamppi såg och egendom.

Invid Björneborgs stad: Sofiegartens ångsåg och Storsands nya ångsåg.

I Björneborgs landskommun: Pihlava ångsåg, med tillhörande mekanisk verkstad och gjuteri (den största af dem allesammans).

I Ulsby socken: Suolisto egendom.

I Kulla kapell af Ulsby socken: Fredriksfors jernbruk (härdsmede), manufaktur-verkstad, såg och mejeri, hvarunder jemväl hör: Fredriksberg (Sola) jernbruk; äfvensom Jämsä egendom (i Palus by).

I Euraåminne socken: Kaunissaari ångsåg.

I Eura socken: Kauttua järnbruk (härdsmede), manufaktur-verkstad, såg och mejeri.

I Ikalis socken: Luukas egendom (i närheten af Ikalis köping).

I Yläne socken: Tourula glasbruk (buteljer) och egendom.

I Birkkala socken: Santalaks ångsåg.

I Ylöjärvi kapell af Birkkala socken: Niemi ångsåg och egendom.

I Lempälä socken: Hollo ångsåg med bibana.

I Strömfors socken: Strömfors järnbruk (härdsmede), manufaktur-verkstad, såg och egendom (vid Strömfors kyrka); Brändholm ångsåg; Pettjärvi och Ånäs utgårdar (egendomar) med mejeri (ost).

I Mohla socken: Suursaari ångsåg.

Enligt testamentarisk bestämmelse förordnades enkan Kommerserådinnan Eva Helena Ahlström att oförändradt fortsätta den aflidnes i lifstiden bedrifna affärsrörelse.

Makarna Ahlströms 7 barn, se tab:

15.

Tab: 5. Vesikoski-Sjöbergska grenen.

Fortsättning från tab:

1.

**Henrik Sjöbergs och Christina Östmans
7 barn:**

2. **Henrik Johan Sjöberg;** F. å Berga bruk $28/7$ 1834. Student $1/3$ 1855. Genomgått handelsskolan i Åbo och aflagt examen derstädes $3/6$ 1857. Etablerade sig såsom in- och utrikes handlande och erhöll borgare-bref i Wasa $6/9$ 1858, hvarest han en tid var invald ibland stadens äldste och taxeringsmän. Antog $1/5$ 1868

plats såsom Kassör vid Föreningsbankens i Finland kontor i Wasa och invaldes såsom medlem i bestyrelsen derstädes. Öfverflyttade $31/7$ 1872 till Fören. bankens centralkontor i Helsingfors, i egenskap af expeditionsföreståndare (tilltr. $10/8$ 1872). Innehade derstädes kassörs och procurist befattning. Förestod en tid under 1884 bankens filialkontor i Ekenäs. För sjuklighet lemnat sin kassörsplats, men qvarstår vid centralkontoret såsom bokförare med kamrerare titel. G. å Vaanila rusthåll i Lojo $24/2$ 1859 med

Ida Karolina Forsman; F. $28/3$ 1834. Dotter till vice Häradshöfdingen i Lojo-Vaanila Jacob Wilhelm Forssman, f. $15/8$ 1803, d. $8/5$ 1854, och dess maka Carolina Christina Björman, f. $13/4$ 1810, d. $2/7$ 1889.

Deras 6 barn, se tab:

16.

2. **Olof Reinhold Sjöberg;** F. i Kristinestad $12/3$ 1838. Tjente i särskilda Underofficersgrader vid indelta finska militären fr. $20/8$ 1854 t. $16/8$ 1858 och fr. $13/1$ 1859 t. $31/8$ samma år. Bevistat 1855 års fälttåg mot Englands och Frankrikes förenade eskadrar och trupper fr. $29/4$ t. $3/12$ och deltagit i träffningen vid Gamlakarleby $2/9$ samma år. Inskrefs vid Wasa Länestyrelse $6/2$ 1860. Landskanslist $27/3$ 1862. Landskontorist $10/2$ 1864. Hade 1861—1868 åtskilliga förordnanden till tjensters bestridande. Blef Kronolänsman i Replot $29/10$ 1870. Föreståndare för poststationen ibd. fr. $27/12$ 1890 t. $18/3$ 1895. G. i Wasa $22/3$ 1867 med

Edla Maria Westersten; F. i Wasa $22/1$ 1849.

Deras 12 barn, se tab:

17.

2. † **Johanna Christina Sjöberg;** F. i Kristinestad $9/8$ 1839; D. i Pyhäjärvi (Uleåborgs län) $23/4$ 1871; G. å Vesikoski bruk $25/2$ 1864 med

† **Gustaf Adolf Hernberg;** F. i Uleåborg $7/1$ 1837; D. i Nedertorneå $5/2$ 1899. Tjenstgjorde åtskilliga år

vid Uleåborgs Länestyrelse; Blef Kronolänsman i Pyhäjärvi och Kårsämäki; Häradsskrifvare i Salo härad 1882; Kronofogde i Kemi härad 1888.

Deras 2 barn, se tab:

19 A.

Adolf Hernberg blef sedermera $21/12$ 1871 omgift med sin svägerska Emelie Elisabeth Sjöberg, se här nedan samma tab:

5.

2. **Bror Axel Sjöberg**; F. i Kristinestad $29/7$ 1841; Kom 1856 på handel i Wasa; Handelsrätts arrendator i Wasa 1863—1866; Byggnadsentreprenör; Redde i fartyg 1864—1865; Arrendator af Ikola-Smalars majorsboställe i Storkyro 1866—1867; Extra Kronolänsman i Korsholms härad fr. $31/10$ 1866 t. $31/10$ 1867. Emigrerade med anledning af svåra förluster vid 1867 års missväxt, och stadd vid en kassa för ändamålet af 750 mark jemte kläderna på kroppen, $31/10$ samma år till Nordamerikas Förenta Stater; Vistades i slutet af 1867 i New York, 1868 i Jamestown, N. Y., 1870 i Titusville, Pa; Kom sedan till Astoria, Oreg. 1873; Kallade sig härefter **B. A. Seaborg**; Flyttade omkr. 1879 till Ilwaco, Wash.; Upphjelpste industrierna i Pacific distriktet*), stiftade Aberdeen laxkonserverings kompaniet; Grundade laxfiskeri vid af honom grundlagda **Ilwaco stad**; Har sedan tillagt fiskeriet såväl Aberdeen och Gray's Harbor, som ock Bay-Center; Inrättade vidare laxcannery i Fairhaven, Wash.; Betydande delägare i Pac. distriktets transport linier; Distriktets kommissionär 1883; Valdes till talman för menigheten; Lotskommissionär; Skoldirektor för Ilwaco 1883; En företagsam samt mot barmhertiga välgörenhetsinrättningar och för distriktets förkofran liberal man; Besitter en utmärkt omdömesförmåga, hvilket gängen af hans

*) Distrikt har influtit här i stället för County.

lyckliga företag nogsammt utvisa; President i Aberdeen laxkonserverings bolaget i Astoria och Ilwaco, m. fl. ställen; Valdes $13/9$ 1889 och erhöll $1/10$ samma år sanktion å Förbunds Senators embetet för distrikten Wahkiakum och Pacific i staten Washington, i hvilken befattning han ännu qvarstod 1890; Uppgifves vara en af sina arbetare omtyckt samt i öfrigt intressant man. En af de bäst kända affärsmän inom fiskindustrien å vestkusten. Uti sina fiskkonserverings-anstalter (canneries) i Fairhaven-Whatcom Co, Wash., m. fl. ställen, inlade han fiskåret 1899—1900 lax till ett belopp af 64,000 lådor å 48 eng. (= skål-) pund. „Citizen of the U. S.“ G. i Wasa $10/12$ 1863 med

Maria Charlotta Hägglund; F. i Wasa $5/9$ 1838 samt dotter till Råd- och Handelsmannen derstädes Petter Wilhelm Hägglund och dess maka Johanna Juliana Wasastjerna. Emigrerade $19/6$ 1869 till sin man i Nordamerikas Förenta Stater.

Deras 7 barn, se tab:

18.

2.†? **Carl Otto Sjöberg;** F. i Kristinestad $30/7$ 1841; Tjenade på handel i Wasa 1856—1859; Utreste till sjöss från Wasa $11/7$ 1860; Fanns $1/1$ 1861 i Odessa; Falmouth; Dublin; 1862 i Barcellona, med namnet **Charles Jonson** eller **Johnson;** 1863 skeppskonstapel i Cardiff, under riktigt namn; förra hälften af 1864 i egenskap af uppsyningsman vid Engelska jernvägsarbeten i Colombo på Ceylon, med namn **Charles Janson;** i början af 1865 uti Madras; $30/6$ 1865 i London; i medlet af Juli 1865 afseglat till Australien, med namnet **Charles Sharberg;** hösten 1865 i Adelaide, Australien, med namnet **Charles Sheareck.** Slog sig derstädes på jordbruk och sannolikt guldgräfvaryrket; $5/10$ 1866 finnes han qvar i denna trakt med namnet **Charles Sjöberg;** Sedan dess ej vidare afhörd.

2. † **Hugo Wilhelm Sjöberg**; F. i Kristinestad $16/2$ 1844; Kom 1861 på handel till Wasa; Under en svår storm omkom han vådeligen genom drunkning vid en jagtfärd i skärgården utanför Wasa $13/11$ 1863; Begrofs i Mustasaari-Kapellbacken $9/12$ 1863.

2. **Emelie Elisabeth Sjöberg**; F. i Kristinestad $22/9$ 1845; Flyttade 1857 till Pyhäjärvi (Uleåborgs län), $25/11$ 1882 till Kalajoki, $1/6$ 1889 till Nedertorneå och slutligen såsom enka till Wasa $12/7$ 1899. G. å Vesi-koski bruk $21/12$ 1871 med

- † **Gustaf Adolf Hernberg**; F. i Uleåborg $7/1$ 1837; Tjenstgjorde vid Uleåborgs Länestyrelse; Kronolänsman i Pyhäjärvi och Kärsämäki socknar; Häradsskrifvare i Salo härad 1882; Kronofogde i Kemi härad 1888; D. i Nedertorneå $5/2$ 1899; Begrofs ibd. $13/2$ 1899.

Deras 10 barn, se tab:

19 B.

Tab: 6. Ätten Strömberg.

Fortsättning från tab:

2.

*Wilhelm Strömbergs och Maria Frisenfelts
12 barn:*

3. **Hilda Gustava Elisabeth Strömberg**; F. i Töfsala $5/6$ 1844; Flyttade $13/10$ 1845 till Kankaanpää, $20/5$ 1853 till Töfsala, $17/11$ 1856 till Hvittis och 1867 till Pörtom. G. å Berga bruk $5/3$ 1868 med

2. **Olof Alfred Sjöberg**; F. å Berga bruk $3/1$ 1847; Landthushållare m. m. i Pörtom; se tab:

3.

Deras 11 barn, se tab:

10.

3. † **Waldemar Wilhelm Strömberg**; F. i Kankaanpää $23/11$ 1845; D. ibd. $2/5$ 1848.

3. † **Anna Emilia Strömberg**; F. i Kankaanpää $28/5$ 1847; D. ibd. $10/1$ 1848.

3. † **Albert Strömberg**; F. i Kankaanpää $\frac{4}{8}$ 1848; Åtföljde först föräldrarne, men flyttade 1868 till Åbo; omkom vådeligen i Berlin $\frac{10}{12}$ 1870.

3. **Wilhelm Alarik Strömberg**; F. i Kankaanpää $\frac{26}{11}$ 1849; Åtföljde i början föräldrarne, men flyttade 1864 till Åbo, derefter till andra orter, och slutligen till Tammerfors; Styrman $\frac{12}{5}$ 1871; Sjökapten $\frac{11}{4}$ 1874; Ångbåtsbefälhafvare $\frac{16}{10}$ 1880. Förde skonertskeppet „Helmi“, och barkskeppet „Usko“ från Nystad 1874—1880; Förste styrman å ångbåtarne „von Döbeln“ och „Patria“ från Wasa 1882—1886; Förde ångbåtarne „Finland“, „Hebe“ och „Patria“ från Wasa 1886—1897 i egenskap af befälhafvare. Träffades $\frac{23}{9}$ 1897 af ett slaganfall, hvaraf han fortfarande är oförmögen till allt arbete. G. i Öfvermark $\frac{31}{8}$ 1882 med

Charlotta Olivia Björkqvist (benämnd **Vivi**); F. i Tammerfors $\frac{1}{10}$ 1858; Dotter till Handlanden Carl Oscar Björkqvist och dess maka Maria Charlotta född Lindholm.

Deras 4 barn, se tab:

20.

3. † **Alma Maria Strömberg**; F. i Kankaanpää $\frac{10}{1}$ 1851; D. ibd. $\frac{25}{1}$ 1851.

3. † **Viktor Maximilian Strömberg**; F. i Kankaanpää $\frac{6}{3}$ 1852; D. ibd. $\frac{13}{6}$ 1852.

3. † **Maximilian Strömberg**; F. i Kankaanpää $\frac{10}{8}$ 1853; D. i Nykarleby $\frac{28}{11}$ 1889. Åtföljde föräldrarne och flyttade 1867 till Pörtom, sednare till Wasa och Nykarleby; Student $\frac{11}{6}$ 1872; Filosofie Magister; Tjenstförrättande och vikarierande lärare vid lyceet, realskolan och tekniska realskolan i Wasa; Lektor i matematik, fysik, botanik och kemi vid Nykarleby folkskolelärare seminarium $\frac{14}{5}$ 1880. G. å Kimo bruk $\frac{9}{10}$ 1879 med

Hulda Karolina Wangel; F. i Ilmola $1/8$ 1860. Dotter till Bruksägaren Anders Reinhold Wangel och dess maka Edla Julia Hedberg.

Deras 4 barn, se tab: 21.

3. † **Alma Johanna Strömberg;** F. i Töfsala $19/9$ 1854; D. ibd. $16/10$ 1854.
 3. † **Waldemar Strömberg;** F. i Hvittis $17/2$ 1858; D. ibd. $30/11$ 1858.
 3. † **Albin Strömberg;** F. i Hvittis $21/5$ 1859; D. ibd. $5/12$ 1861.
 3. † **Hugo Edvin Strömberg;** F. i Hvittis $23/10$ 1861; D. ibd. $13/8$ 1869.

Tab: 7. Roslinska ätten.

Fortsättning från tab: 2.

Viktor Roslins och Emilia Frisenfelts 1 barn:

3. **Viktor Michaël Roslin;** F. i Nystad $29/9$ 1852. Student $20/9$ 1872; Prestvigd $11/7$ 1877; Pastoraalexamen $17/6$ 1881; Kapellan i Esbo $1/5$ 1882; Kyrkoherde i Tenala / 1892. G. $17/9$ 1880 med

Ulrika Elisabeth Lindroth; F. i Nystad $17/9$ 1860 och dotter till Handlanden derstädes Ludvig Leonard Lindroth och dess maka Natalia Grönholm.

Deras 10 barn, se tab: 22.

Tab: 8. Nyströmska ätten.

Fortsättning från tab: 2.

*Carl Nyströms och Charlotta Frisenfelts
12 barn:*

3. † **Gustaf Albert Nyström;** F. i Kristinestad $8/9$ 1845; D. ibd. $14/9$ 1848.

3. † **Karl Theodor Nyström**; F. i Kristinestad $12/8$ 1847; D. ibd. $21/10$ 1847.
3. † **Albert Nyström**; F. i Kristinestad $1/10$ 1848; D. ibd. $28/1$ 1851.
3. † **Karl Georg Nyström**; F. i Kristinestad $7/12$ 1849; D. ibd. $5/4$ 1850.
3. † **Bruno Willehad Nyström**; F. i Kristinestad $5/12$ 1850; Student; Kollega i religion, historia, geografi, finska och svenska vid tvåklassiga elementarskolan i Kexholm fr. 1887 t. 1892; Omkom (? om våren) 1892.
3. † **Johan Gustaf Anian Nyström**; F. i Kristinestad $21/7$ 1852; D. ibd. $5/4$ 1853.
3. **Anshelm Nyström**; F. i Kristinestad $27/9$ 1853; Student $19/9$ 1872; Prestvigd i Åbo $26/6$ 1878 och förordnades då till Pastorsadjunkt i Orihvesi samt $20/2$ 1879 till Nådarspredikant dersammastädes; Pastorexamen $29/8$ 1881; Kapellan i Längelmäki $1/5$ 1882; Kapellan i Kuhmois $1/5$ 1884; Kyrkoherde i Lappajärvi / 1890; Erhöll Prostetitel / 1899. G. med
- Ida Mathilda Cajanus**; F. å Karvia prestgård $7/7$ 1844 och dotter till Prosten och Kyrkoherden Anders Gustaf Cajanus och dess maka Lovisa Snellman.
3. † **Karl Rurik Nyström**; F. i Kristinestad $16/10$ 1855; D. ibd. $7/8$ 1856.
3. † **Uno Eugén Nyström**; F. i Kristinestad $27/7$ 1857; D. ibd. $3/10$ 1857.
3. † **Ivan Nyström**; F. i Kristinestad / 1859; D. ibd. / 1863.
3. † **Gerda Charlotta Ulrika Nyström**; F. i Kristinestad / 1861; D. ibd. / 1862.
3. † **Gerda Irene Nyström**; F. i Kristinestad / 1862; D. ibd. / 1863.

Tab: 9. Hedmanska ätten.

Fortsättning från tab:

3.

Alfred Hedmans och Olivia Sjöbergs 8 barn:

3. **Alma Mathilda Irene Hedman;** F. i Wasa $25/2$ 1867. G. i Kirvus $18/6$ 1899 med

Evert Leopold Saarnio; F. $4/10$ 1867; Kontorist å Karhula bruk i Kymmene.

Deras barn, se tab:

23.

3. † **Lennart Alfred Torsten Hedman;** F. i Wasa $27/10$ 1868; D. ibd. $3/4$ 1871.

3. **Olga Maria Regina Hedman;** F. i Wasa $26/7$ 1870; G. $10/12$ 1896 med

Viktor Emil Ölander; F. $19/7$ 1865. Extra ordinarie Kammarkrifvare vid Tullstyrelsen 1891; Förordnad till Kammarkrifvare derstädes 1891; Packhusinspektör i Wiborg 1897.

Deras barn, se tab:

24.

3. † **Selim Alfred Waldemar Hedman;** F. i Wasa $23/8$ 1871. Handlande ibd. D. $21/9$ 1898. Ogift.

3. **Knut Emil Lennart Hedman;** F. i Wasa $30/8$ 1872; Handlande ibd. G. $20/2$ 1899 med

Elin Maria Bruun; F. $18/12$ 1873 i Helsingfors. Dotter till Lotsfördelningsschefen, Öfverstelöjtnanten Edvard Bruun, f. 1831, och dess maka Amanda Bruun.

Deras barn, se tab:

25.

3. **Georg Uno Torsten Hedman;** F. i Wasa $5/11$ 1873; Mycket anlitaad Dekorator med egen verkstad i Stockholm. G. i Stockholm $16/4$ 1900 med

Anna Cecilia Eliasson; F. i Stockholm $19/10$ 1878.

Deras barn, se tab:

26.

3. 4. **Max Alfred Kenelm Sjöberg;** F. i Pörtom $3/_{11}$ 1877; Genomgått 5 klasser i Wasa lyceum; Trädgårds-skole-elev i Wasa och Haapavesi; Inskrefs som elev vid Finska Trädgårdsföreningens skola i Helsingfors $1/_{11}$ 1899. Trädgårdsmästare i Paimio Saustila.
3. 4. † **Eva Johanna Sjöberg;** F. i Pörtom $31/_{12}$ 1878; D. ibd. $1/_{1}$ 1879.
3. 4. † **Hugo Edvin Sjöberg;** F. i Pörtom $20/_{2}$ 1880; D. ibd. $27/_{2}$ 1880.
3. 4. † **Allan Emanuel Sjöberg;** F. i Pörtom $26/_{3}$ 1881; D. ibd. $13/_{4}$ 1881.
3. 4. **Arne Albin Aladin Sjöberg;** F. i Pörtom $15/_{2}$ 1883. Lyceist vid Wasa svenska lyceum.

Tab: II. Ätten Pihl.

Fortsättning från tab:

3.

Otto Pihls och Karolina Sjöbergs 1 barn:

3. **Esther Ottilia Elisabeth Pihl;** F. i Karuna $8/_{6}$ 1872.

Tab: 12. Ätten Savander.

Fortsättning från tab:

4.

*Carl Savanders och Aurora Holmströms
1 barn:*

3. **Sigrid Savander;** F. i Kristinestad $2/_{10}$ 1863.

Tab: 13. Yngre ätten Kasper Holmström.

Fortsättning från tab:

4.

*Yngre Kasper Holmströms och Christina
Stackelbergs 1 barn:*

3. **Gustaf Berndt Kasper Holmström;** F. i Helsingfors $25/_{5}$ 1869. Student $25/_{5}$ 1887; Inträdt vid Stats-

jernvägarne $22/8$ 1887; Bokhållare $19/9$ 1889; Bokförare $8/3$ 1893; Aflagt Kamalexamen $9/3$ 1893. G. i Helsingfors $1/7$ 1894 med

Ida Aline Ström (kallad **Lilli**); F. i Esbo $5/9$ 1870 och dotter till Hufvudkassören vid Statsjernv. Fältkamreraren August Fridolf Ferdinand Ström och dess maka Karolina, född Söderstedt.

Tab: 14. Lindrothska ätten.

Fortsättning från tab:

4.

Ivar Lindroths och Olga Holmströms 9 barn:

3. † **Alma Maria Lindroth**; F. i Helsingfors $17/2$ 1866; D. i Kristinestad $27/4$ 1868.
3. † **Aina Emerentia Lindroth**; F. i Vehmo $4/4$ 1869; D. ibd. $2/11$ 1871.
3. † **Uno Theodor Lindroth**; F. i Vehmo $21/12$ 1870; D. å Kaunissaari i Euraåminne $17/3$ 1882.
3. † **Ivar Hugo Lindroth**; F. i Sastmola $3/3$ 1873; D. i Tammerfors $3/2$ 1896;
3. † **Axel Rafaël Lindroth**; F. i Euraåminne $18/2$ 1876; D. ibd. $24/2$ 1876.
3. **Ruth Mary Emerentia Lindroth**; F. i Euraåminne $15/8$ 1880; G. i Tammerfors $17/6$ 1900 med
Karl Arthur Backman; F. i Tammerfors $24/7$ 1874. Kontorist.
3. **Aida Naëmi Lindroth**; F. i Euraåminne $31/1$ 1882.
3. † **Axel Gabriel Lindroth**; F. i Euraåminne $3/3$ 1885; D. ibd. $17/4$ *) 1885.
3. **Olga Eva Maria Lindroth**; F. i Tammerfors $21/7$ 1891.

*) Eller $17/7$

Tab: 15. Ahlströmska ätten.

Fortsättning från tab:

4.

*Anders Ahlströms och Eva Holmströms
7 barn:*

3. **Thyra Helena Ahlström;** F. i Norrmärk $\frac{8}{7}$ 1872; Mälarinna. G. $\frac{25}{8}$ 1900 med

Max Harald Eugén Borg; F. $\frac{7}{7}$ 1871. Forstmästare. Son till Handlanden i Björneborg C. J. Borg och dess maka Johanna Charlotta Björkman.

Deras barn finnas icke, se tab:

28.

3. **Antti Walter Ahlström;** F. i Björneborg $\frac{22}{5}$ 1875; Student 1896; Prokurist 1896; Efter faderns $\frac{10}{5}$ 1896 timade dödliga fränfalle, komma Walter Ahlström samt Edv. Hall, W. Mäkelä och Leon Berslin att teckna firman Ahlströms prokura, så att tvänne af dem städse gemensamt teckna sina namn. G. i Björneborg $\frac{5}{5}$ 1900 med

Hildur Johanna Nevander (kallas och skrifver sig till „Lilli“); F. i Björneborg $\frac{4}{10}$ 1877; Dotter till Apothekaren och Bankodirektören Ferdinand Johannes Nevander och dess maka Hildegard Borg.

Deras barn, se tab:

29.

3. **Erik Rafaël Ahlström;** F. i Helsingfors $\frac{31}{1}$ 1877. Student 1899; Kontorist i Firman Ahlströms tjänst 1900.

3. **Kaarlo Berthel Ahlström;** F. i Björneborg $\frac{21}{6}$ 1878; Studerande 1898; Pro gradu skrifningen i kemi godkänd våren 1902.

3. **Birger Mikaël Ahlström;** F. i Björneborg $\frac{7}{2}$ 1880; Student våren 1901; Studerar vid Mustiala landtbruksskola sedan November 1901.

3. **Ingrid Eva Maria Ahlström**; F. i Norrmark 18/2 1882. Studerar sång och musik i Geneve.
3. **Hjördis Anna Elisabeth Ahlström**; F. i Norrmark 19/11 1884. Genomgått 8 klasser i Finska samskolan i Helsingfors.

Tab: 16. Helsingfors-Sjöbergska ätten.

Fortsättning från tab:

5.

Henrik Sjöbergs och Ida Forsmans 6 barn:

3. **Aina Kristina Sjöberg**; F. i Wasa 17/12 1859; G. i Helsingfors 26/9 1884 med
- Anton Landzett**; F. i Halikko 28/11 1852. Student med betyg från Åbo gymnasium 24/5 1872; Filosofie Kandidat 19/5 1877; Promoverad Filosofie Magister 31/5 1877; Medicine Kandidat 28/5 1881; Medicine-licentiat 29/5 1886; t. f. Stadsläkare i Lovisa fr. 1/9 1886 t. 31/12 1886; Utnämnd till Läkare vid Kymmene, Kuusankoski och Ingerois bruk 16/6 1887; Läkare vid södra delen af första arbetsdistriktet af Savolaks jernvägsbyggnad fr. 1/7 1887 t. 30/9 1889; Läkare vid Kouvola—Kotka jernv. byggnad fr. 1/5 1889 t. 30/9 1890; Läkare vid södra läkaredistriktet af Savolaks jernv. fr. 1/10 1889 tills vidare; Läkare vid Kouvola—Kotka jernväg fr. 1/1 1891 tills vidare. Son till Häradsskrifvaren i Pükis härad August Wilhelm Landzett, f. 1808, d. 1880, och dess maka Karolina Lovisa Blomqvist, f. 1810, d. 1854.
3. † **Naima Irene Sjöberg**; F. i Wasa 26/7 1861; D. ibd. 18/3 1863.
3. † **Väinö Arthur Sjöberg**; F. i Wasa 21/9 1868; D. ibd. 18/5 1870.
3. **Naima Alina Sjöberg**; F. i Wasa 1/5 1870; G. i Helsingfors 27/3 1890 med

† **Fredrik Wilhelm Björkman**; F. i Helsingfors (eller Wichtis) $23/7$ *) 1852. Efter undervisning i Helsingfors privat lyceum inskrefs år 1869 i Tekniska realskolan samt utdimitterades från Polytekniska Institutet som Ingeniör 1875; Anställd såsom distans Ingeniör 1879; Yngre Ingeniör af fjärde klassen vid Öfverstyrelsen för Väg- och Vattenbyggnaderne 1885; Yngre Ingeniör derstädes 1890; Utn. om sommaren 1892 till Distrikts Ingeniör vid Karelska banbyggnaden. D. i Jaakimvaara $20/1$ 1893; Barnlös; Var son till Ordföranden i Direktionen för Finlands Bank, Statsrådet Karl Isak Björkman, f. 1805, d. 1866, och dess maka Gustava Wilhelmina Silfvius, f. 1822.

3. **Alfons Richard Sjöberg**; F. i Wasa $29/12$ 1871. Student $24/5$ 1890; Tog Medico fil. examen $26/11$ 1895; Medicine Kandidat $21/12$ 1898; Praktiserat å klinikum i Helsingfors och vid sjöbaden i Mariehamn, m. fl. ställen.
3. † **Henrik Walther Sjöberg**; F. i Helsingfors $28/11$ 1873; D. ibd. $13/3$ 1877.

Tab: 17. Replot-Sjöbergska ätten.

Fortsättning från tab:

5.

Olof Sjöbergs och Edla Westerstens 12 barn:

3. **Hugo Reinhold Adrian Sjöberg**; F. i Wasa $2/2$ 1867. Kom till Replot 1871; Egnade sig åt bokbindareyrket och barnalärarekallet; Föreståndare för poststationen $18/3$ 1895 och för postexpedition af 2:a klassen i Replot $27/5$ 1902. Fiskeriföreningens i Finland om-

*) Eller $7/7$.

budsman för Replot skärgård; Har egnat sig något åt folklorestik. G. i Replot $12/3$ 1899 med

Maria Kniper; F. i Qveflaks $14/6$ 1873.

Deras barn, se tab:

30.

3. **Olof Wilhelm Filemon Sjöberg;** F. i Wasa $18/7$ 1868; Kom 1871 till Replot; Klockare- och Organist kandidat 1891; Egnade sig åt bokbindareyrket; Samlare af folkvisor och folkmelodier samt vissa tider Svenska Litteratur Sällskapets stipendiat på detta område; Landthandlande i Replot $21/1$ 1899. Halfblind. G. i Replot $29/12$ 1895 med

Elisabeth Gädda; F. i Mustasaari $14/5$ 1875.

Deras barn, se tab:

31.

3. **Elin Zuleima Irene Sjöberg;** F. i Wasa $17/5$ 1870; åtföljde sina föräldrar; Emigrerade till Nordamerikas Förenta Stater $20/11$ 1889 och antog namnet **Ellen Seaborg;** Vistades i Ilwaco, Wash. samt Portland och Astoria, Oreg. G. i Chinook, Wash. $6/3$ 1894 med

Charles Sigfrid Eklund; F. i Almvik by i Törnsfall socken invid Vestervik stad i Sverige $31/3$ 1866; Har vistats till sjöss och dessutom tjänat 5 år vid Svenska Flottan; Emigrerade $25/2$ 1891 till Nordamerikas Förenta Stater; Kom först till Astoria, Oreg. och 1894 till Chinook, Wash.; Laxfiskare och ägare af 2 fiskfällor („fish traps“) i Columbia floden; Gårdsägare i Chinook, Wash. „Citizen of the U. S.“ $29/9$ 1896.

Deras barn, se tab:

32.

3. **Henrik Evert Alexander Sjöberg;** F. i Replot $18/6$ 1872; Emigrerade till Nordamerikas Förenta Stater $10/2$ 1892, med uppehållsorter Portland och Astoria, Oreg. samt Ilwaco och Chinook, Wash.; Kallade sig derstädes **Henry E. A. Seaborg;** „Citizen of the U. S.“ $21/10$ 1896; Återkom till Finland $23/9$ 1897; Egnat sig åt slöjd och svarfning. G. i Replot $30/12$ 1900 med

Magdalena Sofia Ström; F. i Replot $23/1$ 1877.

Deras barn, se tab:

33.

3. † **Alina Esther Eleonora Sjöberg;** F. i Replot $11/9$ 1874; D. ibd. $22/5$ 1875.
3. † **Otto Axel Alphons Sjöberg;** F. i Replot $25/9$ 1875; D. ibd. $19/10$ 1875.
3. **Ida Leontine Adelheid Sjöberg;** F. i Replot $16/11$ 1876. Emigrerade till Nordamerikas Förenta stater $15/8$ 1902. Kom till Chinook, Wash. $9/9$ 1902.
3. † **Arthur Alphons Leonhard Sjöberg;** F. i Replot $5/6$ 1879; D. ibd. $6/11$ 1882.
3. † **Eugén Leopold Wladimir Sjöberg;** F. i Replot $1/3$ 1882; D. ibd. $12/3$ 1882.
3. † **Agnes Hildegard Alfild Sjöberg;** F. i Replot $8/1$ 1885. D. ibd. $16/4$ 1885; samt begrofs, med kyrkostämmans i Replot församling dertill lemnade begifvande, såsom det allra första liket å den nya begravningsplatsen derstädes $20/4$ 1885, ehuru stället ännu ej hade hunnit att för sitt ändamål invigas.
3. † **Alfons Sjöberg;** F. i Replot $21/9$ 1887; D. ibd. $22/9$ 1887.
3. **Dagmar Hildegard Eufrosyne Sjöberg;** F. i Replot $24/10$ 1890.

Tab: 18. Ätten Seaborg.

Fortsättning från tab:

5.

**Axel Seaborgs och Charlotte Hägglunds
7 barn:**

3. **John Walther Sjöberg eller Seaborg;** F. i Wasa $13/10$ 1864. Emigrerade jemte sin moder till Nordamerikas Förenta Stater $19/6$ 1869; Handlande i Ilwaco, Wash. „Citizen of the U. S.“

3. † **Carl Georg Sjöberg**; F. i Storkyro 6/11 1866;
D. i Wasa, Brändö 6/1 1868; Begr. i Wasa 14/1 1868.
3. † **Esther Seaborg**; F. i Titusville, Penn. 3/9 1870;
D. i Astoria, Oreg. 24/11 1873.
3. **Annie Seaborg**; F. i Astoria, Oreg. 23/5 1874;
G. i Ilwaco, Wash. 1/6 1893 med
Bob Hawkins.

Deras barn, se tab:

38.

3. **Albert Ernest Seaborg**; F. i Astoria, Oreg. 18/10
1876; Bosatt i Ilwaco, Wash.; Guldgrufveägare i Alaska
1899. „Citizen of the U. S.“
3. **Axel Astor Seaborg**; F. i Astoria, Oreg. 12/1
1879. „Citizen of the U. S.“ G. i Ilwaco, Wash. om
våren 1899 med
Pearl Witheomd.

Deras barn, se tab:

34.

3. † **Erwin Arthur Seaborg**; F. i Astoria, Oreg. 7/8
1883; D. i Ilwaco, Wash. 27/7 1894.

Tab: 19. Ätten Hernberg.

Fortsättning från tab:

5.

A. *Adolf Hernbergs och Johanna Sjöbergs* *2 barn:*

3. **Gustaf Rudolf Hernberg**; F. i Pyhäjärvi 6/10
1868; Student våren 1888; Har tjänstgjort vid Uleå-
borgs Länestyrelse; Läneregistrator / 1895; Har före-
stått Kronofogdesysslan i Kemi härad 1898 och 1899;
Kronolänsman i Rovaniemi / 1899.
3. **Johanna Sofia Hernberg**; F. i Pyhäjärvi 16/4
1871. Genomgått handelsskolekurs i Brahestad; Prak-
tikant å Torneå postkontor 1892; Kontorist å Norrmark
jernbruk 1893. G. å Norrmark bruk 10/11 1900 med

Paul Otto Pettersson; F. å Kuvaskangas glasbruk i Sastmola $29/1$ 1872. Förvaltare å Kauttua bruk. Son till afl. Kronolänsmannen i Sastmola Otto Pettersson och dess maka Amalia Åkerman.

Deras barn, se tab:

35.

**B. Adolf Hernbergs och Emelie Sjöbergs
10 barn:**

3. **Helmi Emilia Hernberg;** F. i Pyhäjärvi $1/10$ 1872. Genomgått Brahestads fruntimmersskola.

3. **Naima Kristina Hernberg;** F. i Pyhäjärvi $25/3$ 1874. Genomgått handelsskolekurs i Brahestad. Varit på kontor i Raumo 1892 och 1893. G. i London $21/4$ 1894 med

Frans Wilhelm Laine; F. i Raumo $21/11$ 1860. För till sjöss Juli 1874; Styrman $22/4$ 1885; Sjökapten $20/4$ 1889; Biträdande Navigationsskolelärare i Raumo (Engelska) för läsåret 1899—1900; Tilltr. $15/10$ 1899; Utnämnd till andre lärare i nav. skol. i Raumo $6/12$ 1901.

Deras barn, se tab:

36.

3. **Hildur Maria Hernberg;** F. i Pyhäjärvi $7/10$ 1875. Frequenterat fruntimmersskola i Haparanda; Apothekselev i Torneå och Sysmä. G. i Sysmä $3/1$ 1896 med

Herman Forsman; F. i Borgå $28/2$ 1856. Apothekselev $1/6$ 1873; Farmaceut $15/5$ 1877; Provisor $1/5$ 1882; Apothekare i Sysmä $7/12$ 1886. Har medverkat vid sångarkören M. M:s konserter å utrikes orter.

Deras barn, se tab:

37.

3. † **Armas Adolf Hernberg;** F. i Pyhäjärvi $24/12$ 1876; D. ibd. $24/3$ 1878.

3. † **Gustaf Adolf Hernberg;** F. i Pyhäjärvi $2/7$ 1878; D. ibd. $29/7$ 1878.

3. **Georg Adolf Hernberg**; F. i Pyhäjärvi $8/6$ 1879.
Kontorist på Fredriksfors bruk.
3. **Arthur Henrik Hernberg**; F. i Pyhäjärvi $31/10$ 1880. På apotek i Impilaks, i Nyslott 1898 och i Loppis våren 1900, i Wiborg 1901 och i Kristinestad 1902. Farmaceut.
3. **John Wilhelm Hernberg**; F. i Pyhäjärvi $26/6$ 1882; Besökt finskt lyceum. Begaf sig från Raumo till sjöss om sommaren 1900.
3. **Axel Matthias Hernberg**; F. i Kalajoki $27/2$ 1884. Har genomgått 5 klasser i Wasa finska lyceum. Apothekselev i Sysmä 1902.
3. **Helga Linnéa Hernberg**; F. i Brahestad $4/7$ 1886. Fruntimmersskoleelev.

Tab: 20. Alarik Strömbergs släkt.

Fortsättning från tab:

6.

Alarik Strömbergs och Vivi Björkqvists 4 barn:

4. **Vivi Maria Strömberg**; F. i Öfvermark $26/9$ 1883.
4. **Rex Strömberg**; F. i Kaskö $15/10$ 1886.
4. **Alli Mercedes Strömberg**; F. i Wasa $28/3$ 1892.
4. † **Rolf Strömberg**; F. i Wasa $17/4$ 1893; D. ibd.
 $17/4$ 1893.

Tab: 21. Max Strömbergs släkt.

Fortsättning från tab:

6.

Max Strömbergs och Hulda Wangels 4 barn:

4. **Thor Maximilian Strömberg**; F. i Nykarleby
 $17/8$ 1880. Efter aflagda officers examina utdimitterades

från Finska kadettkåren $28/5$ 1902 och har aflagt skriftliga prof för student examen. Underlöjtnant vid Lifgardets Litthauiska regemente $23/8$ 1902.

4. **Ingrid Strömberg;** F. i Nykarleby $16/1$ 1882. Genomgått Wasa Svenska fruntimmersskola; Genomgått handelsskolekurs; Praktiserat å handelskontor i England.
4. **Tyra Strömberg;** F. i Nykarleby $29/3$ 1884. Genomgått Wasa Svenska fruntimmersskola; Apotekselev.
4. **Agnes Strömberg;** F. i Nykarleby $4/7$ 1885. Har genomgått Wasa Svenska fruntimmersskola.

Tab: 22. Michaël Roslins slägt.

Fortsättning från tab:

7.

Michaël Roslins och Elisabeth Lindroths barn:

4. † **Signe Elisabeth Roslin;** F. i Vårdö på Åland $26/9$ 1881; D. i Esbo $24/6$ 1885.
4. † **Väinö Michaël Roslin;** F. i Esbo $25/10$ 1882; D. ibd. $23/11$ 1883.
4. † **Viktor Martin Roslin;** F. i Esbo $1/2$ 1883; D. ibd. $13/7$ 1885.
4. **Bruno Waldemar Roslin;** F. i Esbo $21/8$ 1886. Lyceist i Åbo Lyceum.
4. **Eine Emilia Roslin;** F. i Esbo $18/12$ 1887. Genomgått Tenala folkskola; Elev vid Heurlinska skolan i Åbo.
4. **Karin Elisabeth Roslin;** F. i Esbo $29/7$ 1889. Hemskoleelev.
4. **Saima Maria Roslin;** F. i Esbo $31/10$ 1890. Hemskoleelev.

- 4. Walter Herman Roslin; F. i Tenala $12/7$ 1894.
- 4. Signe Natalia Roslin; F. i Tenala $2/5$ 1896.
- 4. Ellen Margit Roslin; F. i Tenala $27/1$ 1898.

Tab: 23. Släkten Saarnio.

Fortsättning från tab: 9.

Evert Saarnios och Irene Hedmans barn:

- 4. Runar Evertson Saarnio; F. å Karhula bruk i Kymmene $12/5$ 1900.

Tab: 24. Släkten Ölander.

Fortsättning från tab: 9.

Emil Ölanders och Regina Hedmans barn:

- 4. Viktor Rafaël Ölander; F. i Wiborg $11/10$ 1897.
- 4. Ragnar Ejvand Ölander; F. i Wiborg $21/6$ 1899.

Tab: 25. Knut Hedmans släkt.

Fortsättning från tab: 9.

Knut Hedmans och Elin Bruuns barn:

- 4. Ruth Gertrud Hedman; F. i Wasa $7/3$ 1900.

Tab: 26. Torsten Hedmans släkt.

Fortsättning från tab: 9.

Torsten Hedmans och Cecilia Eliassons barn:

- 4. 5. Kurt Erik Uno Hedman; F. i Stockholm $8/2$ 1902.

Tab: 27. Alarik Sjöbergs släkt.*Fortsättning från tab: 10.**Alarik Sjöbergs och Naima Lindevalls barn:*

4. 5. Gurli Wännen Elsbeth Sjöberg; F. i Wasa
19/7 1900.

Tab: 28. Släkten Borg.*Fortsättning från tab: 15.**Harald Borgs och Thyra Ahlströms barn:*

(Finns inga, då detta nedskrifves.)

Tab: 29. Walter Ahlströms släkt.*Fortsättning från tab: 15.**Walter Ahlströms och Lilli Nevanders barn:*

4. Erik Antti Ahlström; F. i Norrmark 25/4 1901.

Tab: 30. Hugo Sjöbergs ättlingar.*Fortsättning från tab: 17.**Hugo Sjöbergs och Maria Knipers barn:*

4. Edith Astrid Olivia Sjöberg; F. i Wasa 15/3
1900.
4. Walther Sigurd Albion Sjöberg; F. i Replot
10/3 1902.

Tab: 31. Wilhelm Sjöbergs ättlingar.*Fortsättning från tab:* 17.*Wilhelm Sjöbergs och Elisabeth Gäddas barn:*

- 4. Otto Alfons Wilhelm Sjöberg; F. i Replot
 $12/5$ 1897.
- 4. Ragnhild Ingeborg Elisabeth Sjöberg; F. i
Replot $1/7$ 1901.

Tab: 32. Eklundska släkten.*Fortsättning från tab:* 17.*Charles Eklunds och Ellen Seaborgs barn:*

- 4. Arthur Sigfrid Arnold Eklund; F. i Chinook,
Wash. $12/3$ 1898.
- 4. Esther Hildur Irene Eklund; F. i Chinook,
Wash. $13/11$ 1899.
- 4. Ingrid Bertha Ottilia Eklund; F. i Replot
 $29/4$ 1902.

Tab: 33. Henrik Sjöbergs i Replot släkt.*Fortsättning från tab:* 17.*Henrik Sjöbergs och Sofia Ströms barn:*

- 4. Evert Albert Sigfrid Sjöberg; F. i Replot $17/5$
1901.

Tab: 34. Astor Seaborgs afkomlingar.*Fortsättning från tab: 18.**Astor Seaborgs och Pearl Witheomds barn:*

4. Charlie Astor Seaborg; F. i British Columbia i början af Juli 1900.

Tab: 35. Släkten Pettersson.*Fortsättning från tab: 19.**Paul Petterssons och Hanna Hernbergs barn:*

4. Linnéa Eva Helena Pettersson; F. å Kauttua bruk i Eura $27/8$ 1901.

Tab: 36. Släkten Laine.*Fortsättning från tab: 19.**Vilho Laines och Naima Hernbergs barn:*

4. Naima Atlanta Winifred Laine; F. å sydvestra Atlanten utanför Brasiliens sydkust $11/2$ 1895.

4. Elli Fennia Wilhelmina Laine; F. i Raumo $5/10$ 1899.

4. Fenno Wilhelm Laine; F. i Raumo $28/10$ 1901.

EINO WILHELM LAINE F. i Raumo 14/8 1904

Tab: 37. Ättlingar Forsman.*Fortsättning från tab: 19.**Herman Forsmans och Hildur Hernbergs barn:*

4. Walther Göran Forsman; F. i Sysmä $10/10$ 1896.

D. 27/10-5

d. 5.2.69
TAVASTEHUS

- 4. Gerda Maria Forsman; F. i Sysmä $19/3$ 1898.
- 4. Ebba Kristina Forsman; F. i Sysmä $30/7$ 1899.
- 4. Tyra Alice Forsman; F. i Sysmä $18/2$ 1901.
- 4. Greta Emilia Forsman; F. i Sysmä $13/3$ 1902.

Tab: 38. Ättlingar Hawkins.

Fortsättning från tab:

18.

Bob Hawkins och Annie Seaborgs barn:

- 4. Margareta Charlotte Hawkins; F. $4/8$ 1901.

I.
Svenska Registret
öfver
Slägtnamn.

(Hvarje ättling påträffas under sin nedan antecknade fader.)

Olasson , Olof. Tab: B.	51.
Olsson , Karl Hindrik. Tab: H.	54.
„ Olof. Tab: G.	54.
Persson , Olof. Tab: F.	53.
Sjöberg , Anders. Tab: A.	50.
„ Hindric Anderas. Tab: D.	52.
„ Hindrik. Tab: E.	53.
„ Jan. Tab: C.	52.

II.

Finska Registret

öfver

Släktnamn och 2 lefnadsteckningar.

(Hvarje ättling påträffas under sin nedan antecknade fader.)

Ahlström , Anders. Tab: 15	76.
„ Walter. Tab: 29.	86.
Borg , Harald. Tab: 28	86.
Eklund , Charles. Tab: 32	87.
Forsman , Herman. Tab: 37	88.
Frisenfelt , Erik. Tab: 2	57.
Hawkins , Bob. Tab: 38	89.
Hedman , Alfred. Tab: 9	72.
„ Knut. Tab: 25	85.
„ Torsten. Tab: 26	85.
Hernberg , Adolf. Tab: 19	81.
Holmström , Casper, d. y. Tab: 13	74.
„ Casper, d. ä. Tab: 4	60.
Laine , Vilho. Tab: 36	88.
Lindroth , Ivar, Tab: 14	75.
Nyström , Carl. Tab: 8	70.
Pettersson , Paul. Tab: 35	88.
Pihl , Otto. Tab: 11	74.
Roslin , Michaël. Tab: 22	84.
„ Viktor. Tab: 7	70.
Saarnio , Evert. Tab: 23	85.
Savander , Carl. Tab: 12	74.

Seaborg , Astor. Tab: 34	88.
„ Axel. Tab: 18	80
Sjöberg , Alarik. Tab: 27	86.
„ Alfred. Tab: 10	73.
„ Henrik. Tab: 5	64.
„ Henrik Evert. Tab: 33	87.
„ Henrik Johan. Tab: 16	77.
„ Hugo. Tab: 30	86.
„ Olof, d. y. Tab: 3	59.
„ Olof, d. ä. Tab: 1	55.
„ Olof, d. ä., lefnadsteckning	5.
„ Olof Reinhold. Tab: 17	78.
„ Wilhelm. Tab: 31	87.
Strömberg , Alarik. Tab: 20	83.
„ Max. Tab: 21	83.
„ Wilhelm. Tab: 6	68.
Ytterberg , Elisabeth, lefnadsteckning	26.
Ölander , Emil. Tab: 24	85.

